

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 147 - ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΣΑ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2009

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΕΣ

του Αντώνη Καρκαγιάννη

Ο μητροπολίτης Λαρίσης Ιγνάτιος συμμετείχε στο δευτεροβάθμιο Συνοδικό Δικαστήριο που ασχολήθηκε με την υπόθεση του πρώην μητροπολίτη Αττικής, του Παντελεήμονος Μπεζενίτη, και ετάχθη υπέρ της απαλλαγής του, παρ' όλο ότι είχε ήδη καταδικασθεί από τα «κοσμικά» δικαστήρια σε πολυετή φυλάκιση για υπεξαίρεση. Με την ψήφο του ο σεβασμιότατος Ιγνάτιος αμφισβητούσε στην πράξη την αρμοδιότητα των «κοσμικών» δικαστηρίων για αδικήματα που διαπράττουν κληρικοί. Αν θυμάμαι καλά, αυτός και οι ομοϊδεάτες του Συνοδικού Δικαστηρίου διακήρυξαν δημοσίως την αρχή ότι οι κληρικοί δικάζονται από εκκλησιαστικά και σύμφωνα με τους «ιερούς κανόνες» και όχι σύμφωνα με τους νόμους της Πολιτείας.

Αυτά όταν πρόκειται να υπερασπισθούν εαυτούς και αλλήλους. Όταν όμως πρόκειται να διεκδικήσουν «δικαιώματα» από τους πολίτες, τότε με σκληρότητα, συχνά με πανουργία και με μεθόδευση τους παραπέμπουν στα «κοσμικά» δικαστήρια, ακόμη και για ασήμαντη αιτία. Αυτό έκανε και ο σεβασμιότατος Ιγνάτιος και παρέπεμψε πολίτες της Λαρίσας στα δικαστήρια, επειδή έχουν αντιρρήσεις με τη νομιμότητα της αρχιερωσύνης του αλλά και τα πεπραγμένα της, και την εκφράζουν ευθαρσώς και δημοσίως. Προηγουμένως, μάλιστα, ως... χριστιανική συναντίληψη προσέφερε... τη μεγαλοψυχία του με αντάλλαγμα επονείδιστη «δήλωση μετανοίας και υποταγής», ευτυχώς για την αξιοπρέπεια των πιστών δεν την έλαβε, ούτε μία.

Δεν θέλω να σας κουράσω με λεπτομέρειες. Επιβλήθηκαν με δικαστικές αποφάσεις, σε βάρος 33 «αντιφρονούντων» προς τον μητροπολίτη χριστιανών, όχι ευκαταφρόνητες χρηματικές ποινές.

Και ενώ η υπόθεση βρίσκεται ακόμη στα δικαστήρια και δεν έχει τελεσιδικήσει, ο σεβασμιότατος μητροπολίτης, υποθέτω από εκδικητικό μένος αλλά και περισσή φιλοχρηματία, προχωρά σε πράξεις εκτελέσεως κατά περιουσιών.

Το εκκλησιαστικό θέμα στη μητρόπολη Λαρίσης αλλά και σε άλλες μητροπόλεις είναι γνωστό και χρονολογείται από δεκαετίες. Ποιος είχε τότε δίκαιο και ποιος άδικος είναι υπόθεση άλλων να το ερευνήσουν. Το βέβαιο είναι ότι οι λύσεις που τότε δόθηκαν, δεν βρήκαν συμφωνούς τους πιστούς και προκλήθηκαν αντιδράσεις επίμονες και θορυβώδεις. Τι να κάνουμε, δεν είναι όλοι διατεθειμένοι να δεχθούν άκριτα άνωθεν αποφάσεις και να υποταγούν σ' αυτές. Όχι μόνο στα εκκλησιαστικά μας

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ 2Η ΣΕΛΙΔΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

του π. Ευσταθίου Κόλλα

Το Μυστήριο των Μυστηρίων, της Θείας Ευχαριστίας, λέγεται και Μετάληψη και Κοινωνία, γιατί δια της Μετάληψης μετέχουμε της Θεότητας του Ιησού Χριστού, και δια της Κοινωνίας μετέχουμε αληθώς και της Σαρκός Του και της θεότητός Του, κατά τον άγιο Ιωάννη το Δαμασκηνό. Επίσης και ο ερμηνευτής της Γραφής Ευθύμιος Ζιγαβνός, δηλώνει ευθέως, ότι με τη Θεία Κοινωνία γινόμαστε σύσσωμοι και σύναιμοι όχι μόνον του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, αλλά και μεταξύ μας οι πιστοί, ως πιστά και αληθινά μέλη της Μιας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας Του. [πρβλ. ΘΗΕ. τόμ. 8^{ος}, σελ. 1038].

Το φρικτό τούτο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας είναι Θεοούστατο.

Μας το συνέστησε ο Ίδιος ο Κύριος μας Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός: «Λαβών άρτον είπε, λάβετε φάγετε, τούτο εστί (= είναι) το σώμα μου. Και λαβών **ΤΟ** ποτήριο έδωκεν αυτοίς λέγων, πίνετε εξ αυτού πάντες τούτο εστί (= είναι) το αίμα μου το υπέρ των και περί πολλών εκκυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών. **Τούτο** (= αυτό που τώρα γίνεται και όχι το άλλο, το πρώην εμού), ποιείτε (= να κάνετε οσάκις θέλετε), εις την εμην ανάμνησιν (= της Σταυρικής μου θυσίας, και την απολύτρωση και σωτηρία σας που επετεύχθη με την θυσία μου αυτή)». [Ματθ. 26, 26-28, Μάρκ. 14,22-24, Λουκ. 22,19-20].

Οι συνεπείς Χριστιανοί γνωρίζουν, και μάλιστα πολύ καλά, ότι με την Θεία Μετάληψη - Κοινωνία μεταλαμ-

βάνουν και Κοινωνούν, **αυτό τούτο**, το Αναμάρτητο και Σωτήριο Σώμα και Αίμα του Ιησού Χριστού, και γίνονται σύσσωμοι και σύναιμοι Ιησού Χριστού, αλλά και μεταξύ τους ως μέλη της Εκκλησίας του Χριστού. Αυτό το αμόλυντο και σωτήριο Φάρμακο, το Σώμα και το Αίμα του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, χαρίζει στους πιστούς την ψυχική και σωματική τους υγεία και την κληρονομιά της αιώνιας ζωής. Τούτο το πιστεύουν, ακράδαντα, οι αληθινοί πιστοί Χριστιανοί.

Επομένως, το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και Κοινωνίας, αυτό το παντοδύναμο και σωτήριο Φάρμακο της ψυχής και του σώματος των πιστών, τελείται **μόνον** γι' αυτούς τους πιστούς Χριστιανούς, για τους οποίους ουδεμία αμφιβολία υπάρχει.

Δεν το σκέπτονται καν, ότι είναι ποτέ δυνατόν να εισχωρήσει και να μολύνει το αναμάρτητο Σώμα και Αίμα του Θεανθρώπου Σωτήρα μας Ιησού Χριστού ο,τιδήποτε επίγειο, γιατί αυτό το Άκραντο Σώμα του

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ 2Η ΣΕΛΙΔΑ

**ΤΕΛΙΚΑ ΘΑ ΜΑΣ ΠΟΥΝ ΤΙ ΕΓΙΝΑΝ
ΤΑ 100 εκ. δρχ.
ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΣΕ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΕΜΠΩΝ;**
σελίδα 5

ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ **ΤΟΥ ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΥ**

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ...

Τα τελευταία σαράντα χρόνια η ορθόδοξη Ελλαδική Εκκλησία βιώνει μέσα στους κόλπους της κραδαμούς, αν όχι πρωτόγνωρους, αλλά οπωσδήποτε νεοφανείς που κλυδωνίζουν το σκάφος της επικίνδυνα. Ιδιαίτερα μετά την μεταπολίτευση το Σεραφείμιον άγος και ο διωγμός δώδεκα ανεπιληπτων επισκόπων με τις Συντακτικές Πράξεις του δικτάτορα Ιωαννίδη, επλήγωσαν το λαό τότε και εδίκασαν το σώμα της Ιεραρχίας ανεπανόρθωτα. Έκτοτε η αμετανοσία των «δεσποτάδων» και η βάνουση απροθυμία τους να επανορθώσουν το έγκλημα και να επουλώσουν την πληγή (όπως αυτή συνεχίζεται με την μη αποκατάσταση ακόμα του μακαριστού Μητροπολίτου Χαλκίδος Νικολάου Σελέντη) τιμωρεί αυτούς τους ίδιους με ποικίλους τρόπους χωρίς να «χαμπαρίζουν»...

Ναι. Όσο ο «Κάιν» θα μένει αμετανόητος και η αδικία αθεράπευτος, τόσο το άδικον «αίμα» του Άβελ θα παροργίζει την Δικαιοσύνη του Θεού και θα εκτρέπει την Εκκλησία από το καθαυτό έργο της την σωτηρία.

Η βοή από τα απανωτά σεξουαλικά σκάνδαλα ρασοφόρων, τα «κουσουρία» τους, η λαγνεία της φιλοχρηματίας, η δεσποτοκρατία της επηρμένης των μιτροφόρων κεφαλής, τα «Ιερά σώου», οι λαμπρές αυτοκρατορικές τελετές, τα «δεσποτικά» ονομαστήρια ανταλλαγής επισκέψεων παρόμοια μ' αυτές που απαιτεί η μόδα των καλών κυριών της γειτονιάς, η αλλοίωση του εκκλησιαστικού γεγονότος σε ιεροκοσμικόν θέαμα, ταυτισμένο

με την βρώμικη κοσμική εξουσία, ο αλληθωρισμός ως εκτροπή του αγιοπνευματικού ήθους σε οικουμενιστικές-αιρετικές «μαζώξεις», «η απαξίωση» της Εκκλησίας από την πλειοψηφία του λαού και άλλα πολλά κακά, εκτρέποντα το ζητούμενο της ορθοδοξοπνευματικής βιωτής σε συσχηματισμό-συμπόρευση με το πνεύμα «του κόσμου τούτου του απατεώνας», τί άλλο μπορεί να είναι παρά αποδοκιμασία και τιμωρία του παροργισμένου Ουρανού; Για όλους μας.

Είναι καιρός λοιπόν φίλοι αναγνώστες, εμείς οι λαϊκοί να διακρίνουμε, μέσα απ' την σύγχυση που επικρα-

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ 2Η ΣΕΛΙΔΑ

**Μακαριότατε:
Η Μητρόπολη Αττικής ανήκει στον
ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ κ. ΝΙΚΟ-
ΔΗΜΟ ΓΚΑΤΖΙΡΟΥΛΗ.
Κάθε άλλη απόφασή σας θα απο-
τελεί εκτροπή από την οδό της δικαιο-
σύνης και προσπάθεια αποφυγής
της ειρήνευσης της εκκλησίας.
Δεν σας προβλημάτισε το τί συνέβη
στους τόσους μοιχεπιβάτες επισκό-
πους Αττικής, Θεσσαλιώτιδας και
Λαρίσας;
Η σύγκληση της Ιεραρχίας εγγύς,
ΟΨΟΜΕΘΑ.**

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΕΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

πράγματα, αλλά παντού. Και όταν μια απόφαση δεν γίνεται αποδεκτή, το πρόβλημα το έχει εκείνος που την πήρε και όχι εκείνος που αρνείται να την αποδεχθεί. Ούτε είναι στο πνεύμα της εποχής να καταφεύγουμε σε καταναγκασμούς, δικαστικούς, αστυνομικούς ή άλλους και σε «δηλώσεις μετανοίας και υποταγής».

Θέλω να πιστεύω ότι ο σώφρων και μετριοπαθής Αρχιεπίσκοπος, ο κ. Ιερώνυμος, δεν θέλει να βλέπει τους μητροπολίτες να αντιδικούν και να διαπληκτίζονται στις αίθουσες των δικαστηρίων με τους πιστούς. Και όταν μητροπολίτες αδιαφορούν για την εικόνα και το κύρος τους, ο Αρχιεπίσκοπος δεν μπορεί να αδιαφορεί για το κύρος της Εκκλησίας.

Εφημ. «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 23/07/09

Οι διωκόμενοι από τον δεσπότη Ιγνάτιο Λάππα Λαρισιαίοι χριστιανοί, εξέρχονται από τον Άρειο Πάγο

ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Το άρθρο αυτό γράφτηκε από τον δημοσιογράφο κ. Αντ. Καρκαγιάννη διότι βρέθηκε την ημέρα αυτή (22/7/09) στον Άρειο Πάγο και είδε 33 Λαρισιαίους διωκόμενους από τον επικώριο δεσπότη Ιγνάτιο. Τριάντα τρεις ηλικιωμένους και υπερήλικες (70-80 ετών), πολύτεκνους (16) και άλλους, συνοδευόμενους από συγγενείς και μη, που άφησαν τις δουλειές τους και μέσα στον καύσωνα ήρθαν να συμπαρασταθούν και ενισχύσουν με την παρουσία τους. Δικαιολογημένη η συγκίνηση αλλά και η αγανάκτηση τόσο του ίδιου (κ.Καρκαγιάννη) όσο και των παραβρισκόμενων (δικηγόρων...) για προσωπικούς λόγους, οι οποίοι παραξενεμένοι ζητούσαν πληροφορίες και μκτρήζαν το δεσποτικό κατάντημα.

ΟΞΕΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ

Τι έγραψε ο τοπικός τύπος
«ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΚΑΣ»
24/07/09

Ιδιαίτερος επικριτικός κατά του Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιγνατίου είναι ο, εξ Αμπελακίων, αρθρογράφος της “Καθημερινής” Αντ. Καρκαγιάννης. Στο χθεσινό φύλλο της εφημερίδας (23-7-09) και υπό τον τίτλο “Μητροπολίτου Λαρίσης έργα και ημέρες” διατυπώνει πολύ σκληρή κριτική αναφορικά με τη διαφορά στη στάση του Μητροπολίτη Ιγνατίου αφενός στην περίπτωση του πρώην Μητροπολίτη Αττικής, στο Συνοδικό Δικαστήριο, και αφετέρου έναντι 33 “Αγωνιζομένων” με τους οποίους ακόμη αντιδικεί στα δικαστήρια. Ο κ. Καρκαγιάννης επικρίνει τον Μητροπολίτη για το ότι ενώ αρχικώς υπεραμύνθηκε της αποκλειστικής δικαιοδοσίας των εκκλησιαστικών δικαστηρίων να κρίνουν αρχιερείς, εντούτοις προσέφυγε στα “κοσμικά” δικαστήρια εναντίον αμφισβητιών της νομιμότητας της αρχιεροσύνης του και των πεπραγμένων της.

Σημειώνει ακόμη ο αρθρογράφος της “Καθημερινής” ότι, ενώ η υπόθεση δεν έχει τελεσιδικήσει στα δικαστήρια, ο Μητροπολίτης προχωρά σε πράξεις εκτελέσεως κατά των περιουσιών (των αντιδίκων του). Και καταλήγει ο κ. Καρκαγιάννης: “Θέλω να πιστεύω ότι ο σώφρων και μετριοπαθής Αρχιεπίσκοπος, ο κ. Ιερώνυμος, δεν θέλει να βλέπει τους μητροπολίτες να αντιδικούν και να διαπληκτίζονται στις αίθουσες των δικαστηρίων με τους πιστούς. Και όταν μητροπολίτες αδιαφορούν για την εικόνα και το κύρος τους, ο Αρχιεπίσκοπος δεν μπορεί να αδιαφορεί για το κύρος της Εκκλησίας”.

ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

Χριστού είναι «πυρ καταναλίσκον» των αμαρτιών της ψυχής, για την πάταξη της οποίας «ο Λόγος σαφές εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν... ήλθεν ο υιός του ανθρώπου ζητήσαι και σώσαι το απολλωλός» [Ιωάν. 1,14 – Ματθ. 19,10. Οι πιστοί, λοιπόν, Χριστιανοί μεταλαμβάνουν και Κοινωνούν μετά πλήρους βεβαιότητας «Σώμα και Αίμα Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών (= και σωματικών ασθενειών) και εις ζωήν αιώνων». Για το θέμα αυτό της Μεταλήψεως και Κοινωνίας αυτού τούτου του Σώματος και του Αίματος του Χριστού δεν υπάρχει ουδεμία δυσπιστία στους πιστούς χριστιανούς, για τους οποίους και τελείται **μόνον** το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Αλλά δεν δέχονται και αντίρρηση, ούτε και συμμετέχουν σε διάλογο με βάση αμφιβολίες γι’ αυτή την βεβαιότητα της ακραδάντου πίστεώς τους.

Όσοι αμφιβάλλουν γι’ αυτή την βεβαιότητα, της Μεταλήψεως και Κοινωνίας **αυτού τούτου** του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, δεν είναι πιστοί της Εκκλησίας του Χριστού, διό και «**τούτους απόβλητους γίνεσθαι της Εκκλησίας**» [Καν. 2^{ος} Συν. Αντιοχείας, Σύνταγμα Θείων και Ιερών Κανόνων, Γ. Ραλλή - Μ. Ποτλή, σελ. 125-129]. Αλλά και όσοι ρασοφόροι Κληρικοί της Εκκλησίας του Χριστού αποδέχονται και συμμετάσχουν σε «**βέβηλους και γράωδεις μύθους**» [Α’ Τιμ. 4,6-7], και συζητήσεις που αμφισβητούν την Αγιότητα και την παντοδυναμία του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, Μεταλήψεως και Κοινωνίας του Σώματος και του Αίματος του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, και μάλιστα αποτολμούν, οι άθλιοι, με ανούσιους δικολαβισμούς και παραθεολογίες να αποδείξουν, ότι υπάρχουν δήθεν προφυλάξεις από την Εκκλησία, και ότι δεν υπάρχει κίνδυνος μετάδοσης ασθενειών, προσφέρουν αρνητικότερον έργο στην Εκκλησία του Χριστού, προσέτι δε είναι επιλήθμονες και ανάξι της αποστολής τους, και είναι περιττόν να τονιστεί, ότι με την όλως απαράδεκτη και αντί/Γραφική τους αυτή συμπεριφορά και πράξη αποδεικνύουν και την δικιά τους ενυπάρχουσα και υποβόσκουσα αμφιβολία, ότι ελλοχεύει πράγματι κίνδυνος στα «**Άγια των αγίων!**» κατά την μετάληψη της Θείας Κοινωνίας. **Αιδώς! Άπαγε της βλασφημίας!**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΝ

Όλοι αυτοί οι ρασοφόροι κληρικοί, «**κλιανοί**» έναντι της σώζουσας πίστεως του Χριστού, και εμετικοί όντες, [Απκ. 3,16], δεν έχουν ουδεμία θέση στον άγιο χώρο της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας Του, «**ην περιεποίησατο δια του αίματος του ίδιου**» [Πρξ. 20,28]. Διό, «**... γεννηθήτωσαν οι επαύλεις αυτών ηρηνωμένοι... και τις επισκοπές αυτών λάβουν έτεροι**». [πρβλ. Ψαλμ. 68/69, 26. Πράξ. 1,20].

Ο πιστός λαός του Θεού δεν αντέχει άλλο, να βλέπει τέτοιες παραθεολογίες και παρεκκλησιολογικά τερατουργήματα από ταγούς της Εκκλησίας του Χριστού, που απλώς, ως φαίνεται, υπάρχουν για να παριστάνουν τον ποιμένα, και πριν ακόμη κάνει **ντο** στους Ιερούς Ναούς, [και μάλιστα σε ώρες που ουσιαστικά θα διακωμωδούνται τα Θεία από ανύπαρκτους και εν πολλοίς εμπερίστατους ψευτο/ιερωμένους], η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας που επίκειται, και που την κοσμούν φωτισμένοι Ιεράρχες, ας λάβει τα Κανονικά εκείνα μέτρα για την επαναφορά της Εκκλησίας του Χριστού στην Εκκλησιολογική και Κανονική **Τάξη**, πριν είναι αργά, **γιατί «ου γαρ εστίν ακαταστασίας ο Θεός, αλλά (τάξεως και) ειρήνης»** (Α’ Κορ. 14,33), και με την μυϊκή υπόμνηση προς τα μέλη της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας, ότι η **Βασιλεία του Θεού μας σημαδεύει...**

Πρεσβύτερος ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΜΛΑΣ
Θεολόγος - Εκκλ/κός Συνήγορος

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ...

συνέχεια από την 1η σελίδα

τεί τί είναι Εκκλησία και τί όχι. Γιατί όσοι πιστεύουμε σ’ Αυτήν πρέπει να την βιώνουμε σωτηριολογικά και όχι φολκλορικά. Το σχόλιο που ακολουθεί σ’ αυτό αποβλέπει, να συγκρίνουμε την Εκκλησία των Αγίων με αυτή των κάποιων «δεσποτάδων»...

Η Εκκλησία των μαρτυρικών κατακομβών και η εκκλησία της υπερυψωμένης πασαρέλας των «πολυαρχιερατικών»

Η πρώτη Αγία Εκκλησία: Στην Εκκλησία, αυτή που ίδρυσε ο Χριστός, συνεχίζεται μέσα στις κατακόμβες και τους διωγμούς η αυθεντική έκφραση του μαρτυρίου, της δοκιμασίας και της ασκήσεως. Ο Άγιος Πολύκαρπος τελούσε στις κατακόμβες το Μυστήριο της αναιμάκτου θυσίας ύπτιος, επάνω στα αγιασμένα στήθη του. Και για πολλούς αιώνες μετά, διά τον φόβον των ποικίλων διωκτών της, η ίδια πρωτοχριστιανική Εκκλησία, λειτουργούσε μέσα στις υπόσκαφες εκκλησίες-ναούς της Καππαδοκίας πιο έπειτα μέσα στα «Κρυφά Σχολεία» και πρόσφατα μέσα στα κομμουνιστικά Γκουλάγκ της Σιβηρίας...!!

Η ύστερη «εξουσιαστική» Εκκλησία: Λειτουργεί πάνω σε υπερυψωμένες πασαρέλες περιβλεπτών θρόνων με χρυσοφορεμένους μιτροφόρους, θυμιατιζόμενους προκλητικά και αυτάρεσκα από εκκολλαπτόμενους «αρχι-ρασοφόρους». Λειτουργεί από «ξεφωνημένους» «δεσποτάδες» και όχι μόνον, σε κανάλια της Τ.Υ., σε εκκλησιόμαχα δημοσιογραφικά συγκροτήματα, σε σηπμένες offshore εταιρείες, σε πολυτελή ξενοδοχεία και κρουαζιερόπλοια με ύποπτες διασυνδέσεις μεγαλοεπιχειρηματιών και πολιτικών σε διαβίωση μεγιστάνων του πλούτου και της κλιδής (!!!)

Σε ποια από τις δύο Εκκλησίες ανήκουμε; Μήπως είναι καιρός, για να μην συνευδοκούμε σε ιερές εκτροπές, που αποσπούν την προσοχή μας από την κατάνυξη του Μυστηρίου της Θ. Λατρείας, να αναζητήσουμε την πρώτη Αγία Εκκλησία μέσα σε μικρούς ναούς και ταπεινά μοναστήρια, που θυμίζουν «κατακόμβες» και εκεί ανθοφορεί η χάρι του Θεού και όχι η ματαιοδοξία του Εωσφόρου;

Περιοδικό
«Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ»

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

- 1) «**Πώς θα μείνω στην ιστορία και να είμαι κάποιος; Ας κάψω το ναό της Αρτέμιδος» (Ηρόστρατος 356 π.Χ.).**
- 2) «**Πώς θα βγω από τη φτώχεια και τη μιζέργια; Θα προδώσω τους πατριώτες μου στους Πέρσες» (Εφιάλτης 480 π.Χ.).**
- 3) «**Πώς θα μείνω στην ιστορία αφού δε μπορώ να κάνω τίποτε άλλο; Θα πάω 33 Αγωνιζόμενους Χριστιανούς στα δικαστήρια – ασφαλιστικά μέτρα – και θα τους πάρω τα οικοπεδάκια, τα διαμερισματάκια, τα παραθεριστικά σπιτάκια και ό,τι άλλο αδιάφορο αν οι 16 απ’ αυτούς είναι υπερπολύτεκνοι και πολύτεκνοι και μετά βίας αντιμετωπίζουν την καθημερινότητα.**

Έτσι θα μείνω στην ιστορία!.. (Ιγνάτιος Λάππας, δεσπότης Λαρίσης, 2009 μ.Χ.).

ΕΤΣΙ ΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Σήμερα δημοσιεύουμε την 8η από τις 14 κατηγορίες που συνέταξε ο κατήγορος και δικαστής Ιγνάτιος Λάππας, και την 8η αντίκρουση από τον κατηγορούμενο π. Ευθύμιο Τρικαμινά

(συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)
8η κατηγορία του δεσπότη Ιγνατίου

Επί υποκινίσει πιστών εις απείθειαν, εκθροπάθειαν, εξέγερσιν, στάσιν και ανταρσίαν κατά του οικείου αυτών Μητροπολίτου και ποιμενάρχου, ως και εναντίον της Ανωτάτης αυτών Εκκλησιαστικής Αρχής της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος της Ιεράς δηλονότι Συνόδου κατά συρροήν, ευρισκόμενος πάντοτε έξωθεν του Ιερού Ναού του Αγίου Αχιλλίου μετά των αυτοαποκαλουμένων "Αγωνιζομένων Χριστιανών" πρωτοστατών μεταξύ αυτών, φωνάζων συνθήματα και υποκινών τους λοιπούς κατά τας μεγάλας ημέρας των Εθνικών Εορτών, της Πρωτοχρονιάς, κ.α. εορτών, παραπτώματα δια τα οποία έχει πολλάκις συλληφθεί και έχει αφεθεί ελεύθερος, επειδή ουδέποτε εδιώξαμεν ποινικώς ή άλλως πως αυτόν τε και τους οπαδούς αυτού. Επίσης έχει λειτουργήσει εις το ιδιωτικόν παρεκκλήσιον των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης εις την παραλίαν των Μεσαγγάλων ανήκον εις τον Σύλλογον "Σάπφειρος" μη μνημονεύσας του ονόματος ημών και έχει δια του κηρύγματός του εξεγείρει εις απείθειαν άπαντας τους εκκλησιασθέντας, αδικήματα τα οποία έχει καταδικάσει δια μακρών ο Θεός της Εκκλησίας ημών Δομήτωρ ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός εξυμνών την ειρήνην, την αγάπην, την ομόνοιαν, την δικαιοσύνην, καλών εις αγάπην και των εκθρών αλλά και τιμωρούμενα και υπό των Ιερών Κανόνων ΙΗ' της Δ' Οικουμενικής Συνόδου και ΛΔ' της ΣΤ'.

8η αντίκρουση επί του κατηγορητήριου

Δια την η' κατηγορία έχω να αναφέρω τα κάτωθι:

Δυστυχώς αντιλαμβάνομαι ότι τα προεκτεθέντα δεν γίνονται αντιληπτά και κατανοητά εκ μέρους σας, αισθάνομαι δε ότι ομιλώ και γράφω σε γλώσσα άγνωστη σε σας. Αυτό το λέγω στο σημείο αυτό, πλην όμως ισχύει για όλο το κατηγορητήριο. Βλέπω καθαρά ότι η πρόθεσις σας είναι να εύρετε κάποιους κανόνες, να τους συρράψετε στην κάθε κατασκευασμένη κατηγορία και να εξοντώσετε κάποιον, του οποίου το μόνο λάθος είναι, ότι δεν έσκυψε να προσκύνηση το σάπιο εκκλησιαστικό κατεστημένο, εκφραστής

του οποίου στην Λάρισα είστε εσείς. Επί πλέον μου δίδετε την εντύπωσι ότι ουδέποτε ανοίξατε το ιερό Πηδάλιο της εκκλησίας, πολύ δε περισσότερο δεν εντρυφήσατε μελετώντας το. Ίσως δε και κάποιος άλλος σας παρουσίασαν τους κανόνες τους οποίους εσείς επικαλείσθε και εσείς απλώς τους αντιγράψατε. Δεν εξηγείται διαφορετικά ο τρόπος με τον οποίον προσπαθείτε να αποδείξετε κάποιον ένοχο. Βεβαίως λέγοντας αυτά δεν θέλω να κάνω τον κανονολόγο, πλην όμως καθημερινά σχεδόν ανοίγω το Πηδάλιο, είτε διά μελέτη, είτε διά κάτι το οποίο με ερώτησαν, είτε διά να ιδώ την θέσι της εκκλησίας σε κάποιο θέμα κλπ. Πρέπει λοιπόν να σας πω ότι από την μέχρι τώρα μελέτη μου διεπίτωσα, ότι ο σκοπός των ιερών κανόνων δεν είναι να δικαιώνουν τους ισχυρούς και αξιωματούχους και να «πετοσκοβούν» κυριολεκτικά τους αδυνάτους, ούτε να δημιουργήσουν άβουλα όντα πάνω στα οποία θα κυριαρχείτε, όπως εσείς ίσως υποθέσατε. Ο σκοπός των ιερών κανόνων είναι να αποδώσουν δικαιοσύνη

κατ' άνθρωπον, με απαραίτητη προϋπόθεσι τον σεβασμό των θεσμών και με σκοπό την σωτηρία των ανθρώπων. Έχοντας λοιπόν αυτό υπ' όψιν του ο άριστος ερμηνευτής των ιερών κανόνων, αγ. Νικόδημος ο αγιορείτης, στους δύο κανόνες τους οποίους επικαλείστε στην προκειμένη παράγραφο και οι οποίοι είναι

πιστή αντιγραφή ο ένας του άλλου, σας παραπέμπει και τις δύο φορές στον ΛΑ κανόνα των αγ. Αποστόλων. Ο λόγος για τον οποίο το κάνει αυτό είναι προφανής και μπορεί να γίνει κατανοητός ακόμη και από ένα νήπιο. Ναι μεν δηλαδή η συνομωσία και η φατρία πρέπει να τιμωρείται, εφ' όσον αποδειχθή, υπό την προϋπόθεσι όμως του ΛΑ Αποστολικού κανόνος, ο οποίος λέγει στην ερμηνεία του αγ. Νικόδημου: «Όποιος πρεσβύτερος ήθελε καταφρονήσει τον ιδικόν του Επίσκοπον και χωρίς να γνωρίση αυτόν πως σφάλλει φανερά ή εις την ευσέβειαν ή εις την δικαιοσύνην: ταυτόν επειν χωρίς να γνωρίση αυτόν πως είναι φανερά, ή αιρετικός ή άδικος, ήθελε συμμαζώνει κατ' ιδίαν τους χριστιανούς και κτίσας άλλην εκκλησίαν ήθελε λειτουργεί εις αυτήν ξεχωριστά, χωρίς την άδεια και γνώμην του Επισκόπου του, ο τοιούτος ως φίλαρχος ας καθαίρεται». Βλέπετε τις προϋποθέσεις τις οποίες θέτει ο κανόνας και το λόγο για τον οποίον καθαίρει αυτόν τον πρεσβύτερο; Ο Επίσκοπος να μην είναι αιρετικός ή άδικος και ο πρεσβύτερος φίλαρχος. Το θέμα των αιρέσεων στις οποίες έχετε υποπέσει θα το εκθέσω όταν αναφερθώ στην μνημόνευσι και στο σχίσμα. Το θέμα του ότι είστε άδικος μπορεί να το μαρτυρήσουν ακόμη και οι πέτρες στην Λάρισα, εφ' όσον σιωπήσωμε εμείς. Σας ανέφερα την καταπάτησι

των ιερών κανόνων κατά την εκλογή σας τον στρατιωτικό και δικτατορικό τρόπο της ενθρονίσεώς σας, την διό της βίας μακροχρόνια παραμονή σας, τα «ανάξιος», τα οποία κατά εκατοντάδες ηκούοντο κατά την χειροτονία σας και την ενθρόνισή σας, την είσοδο με ειδικές κάρτες στον ιερό ναό του αγ. Αχιλλείου κατά την ημέρα της ενθρονίσεώς σας και την παρόμοια είσοδο στον ναό κατά την χειροτονία σας στην Αθήνα, όλων αυτών τους οποίους εσύρατε από την Σαλαμίνα και αλλού και την βίαιη αποπομπή όσων δεν σας άρεσαν, τους 148 τραυματίες τους οποίους έστειλαν τα ΜΑΤ στο νοσοκομείο, προκειμένου εσείς να ανακηρυχθήτε Μητροπολίτης Λαρίσης κλπ, Και κάτι το οποίο λησμόνησα να αναφέρω και καταδεικνύει το απύθμενο βάθος της αδικίας σας. Όταν ήλθατε στην Λάρισα δεν σεβαστήκατε ούτε τον συλλειτουργό σας Μητροπολίτη Λαρίσης Θεολόγο, ο οποίος ήτο στο τέλος της ζωής του και ενοσηλεύετο στο νοσοκομείο της πόλεως. Την ανυπομονησία σας αυτή να καταλάβετε

τον θρόνο με τα ΜΑΤ, οπωσδήποτε δεν μπορεί να την ξεχάση ο λαός. Σύμφωνα λοιπόν με τον ΛΑ' αποστολικό κανόνα, τον οποίο σας εξέθεσα ανωτέρω ποιος είναι φίλαρχος; Εγώ ο οποίος δεν σας αναγνωρίζω, ή εσείς ο οποίος εκάνατε όλα αυτά διά να αναρριχηθήτε στον θρόνο;

Κρίνετε μόνοι σας και απαντήστε. Άλλωστε ούτε μισθούς σας εξήτησα, ούτε θέσεις, ούτε αξιώματα, η δε τωρινή διαμονή μου στο δάσος μπορεί να πείση κάθε καλόπιστον για τα αισθήματα της φιλαρχίας μου. Εγώ μόλις με διέταξαν να φύγω από το εξωκκλήσι του Προφ. Ηλίου απεχώρησα, σεβόμενος ακόμη και την προθεσμία την οποία μου έθεταν. Σε σας τόσα χρόνια τώρα φωνάζει ο λαός της πόλεως να φύγετε, αλλά εσείς με μεγαλύτερα εμμονή έχετε «κολλήσει» στον θρόνο σας, σαν να βάλατε με πείσμα σκοπό να κολάσετε ολόκληρη την πόλι και να την διατηρήτε σε ταραχή.

Θα έλθω τώρα στο περιεχόμενο του κατηγορητηρίου της παραγράφου αυτής. Τα ψεύδη τα οποία αναφέρετε είναι ότι ευρίσκομαι πάντοτε έξωθεν του ναού του αγ. Αχιλλείου, ότι υποκινώ τους πιστούς εις απείθεια και εκθροπάθεια, εξέγερσι, στάσι και ανταρσία, το ότι πρωτοστατώ στον αγώνα αυτόν, το ότι ευρίσκομαι και διαμαρτύρομαι κατά τις μεγάλες εορτές, τις εθνικές επετείους, την Πρωτοχρονιά κλπ. και το ότι πολλάκις συνελίφθην υπό της αστυνομίας και με άφησαν ελεύθερο λόγω της ευοπληχρίας και μακροθυμίας σας. Φαίνεται ότι παντού βλέπετε σκιές, φαντάσματα και εκθρούς και πίσω από κάθε κίνησή σας διακρίνετε εμένα, έτοιμο να σας ανατρέψω. Έτσι όπως σκέπτεσθε, θα με ιδίτε σε λίγο να

θέλω να σας πάρω και τον θρόνο!

Η αλήθεια λοιπόν είναι ότι μόνον στην εορτή του αγ. Αχιλλείου στέκομαι με τους αγωνιζόμενους χριστιανούς και διαμαρτύρομαι στο πεζοδρόμιο και τούτο όχι γιατί δεν θα ήθελα να ευρίσκωμαι σε κάθε διαμαρτυρία των αγωνιζομένων χριστιανών, αλλά γιατί δεν μου το επιτρέπουν αυτό οι ασολίες μου, λόγω του ότι υπάρχουν οι αγρυπνίες, οι εξομολογήσεις, το ότι ευρίσκομαι κάποια διαστήματα στο άγιον Όρος κλπ. Επίσης μία φορά μόνο με συνέλαβε η αστυνομία κατά την ημέρα της περιβόητου ενθρονίσεώς σας, τότε που η αστυνομία εξαπέλυε δακρυγόνα και καπνογόνα για να επιβάλη την τάξι. Δεν υποκινώ δε κανέναν εις απείθεια και εκθροπάθεια και ανταρσία, απλώς μεταφέρω στους πιστούς αυτά τα οποία διαβάζω από τους αγίους μας, την ορθόδοξο Παράδοσι δηλαδή, τα δικαιώματά τους και τις υποχρεώσεις των μέσα στην εκκλησία, τον αγώνα τον οποίον πρέπει να κάνουν εναντίον του κακού μέσα τους και γύρω τους, τις παγίδες του διαβόλου, τους κακούς ποιμένες κλπ. Τώρα αν όλα αυτά εσείς τα ερμηνεύετε ως εκθροπάθεια, απείθεια και ανταρσία νομίζω πως ή πρέπει να αλλάξωμε όλη την Ορθόδοξο Παράδοσι και να γίνωμε όλοι άβουλα οντά στις διαταγές σας και στις ορέξεις σας, ή να παίξωμε θέατρο σκιών, στο οποίο εσείς θα είστε ο σκηνοθέτης και εμείς όλοι οι μαριονέττες. Αντιλαμβάνεσθε δέσποτα, ότι δεν αντέχετε στην κρίσι του λαού και δι' αυτό θέλετε να του κλείσετε το στόμα; Δεν νομίζετε ότι ζείτε ένα απατηλό όνειρο, στο οποίο αισθάνεσθε ότι είστε θεόκλητος και δημόκλητος ενώ στην πραγματικότητα είστε αυτόκλητος; Αυτόκλητος, όπως γνωρίζετε μόνον τον δρόμο του μαρτυρίου μπορεί κανείς να ακολουθήση, ποτέ όμως τον δρόμο της εξουσίας. Ο δρόμος της εξουσίας απαιτεί να είναι κάποιος ή θεόκλητος ή έστω δημόκλητος. Δεν κατανοείτε ότι η Λάρισα και η κάθε Λάρισα δεν χρειάζεται εξουσιαστές, άλλα μαχητές εναντίον των δυνάμεων του σκότους; Τέτοιοι μαχητές ήταν όλοι οι άγιοι Επίσκοποι και Πατριάρχες και δι' αυτό, ενώ τους ελάτρευε ο λαός, τους κατεδίωκαν οι έχοντες την εξουσία, ενώ σε σας συμβαίνει το εντελώς αντίθετο.

Όσον άφορα τα περί αγάπης και ειρήνης και ομονοίας, τα οποία αναφέρετε στο τέλος της Η' παραγράφου, αυτά ισχύουν εφ' όσον δεν επισκιάζουν την αλήθεια και την δικαιοσύνη, διότι σ' αυτήν την περίπτωση ισχύει το του αγ. Γρηγορίου του Θεολόγου ρητό: «Κρείττων επανειτός πόλεμος ειρήνης χωριζούσης Θεώ». (ΕΠΕ 1, 176-82). Άλλωστε αν όντως επιθυμητέ να ειρήνευση η πόλις της Λαρίσης, γνωρίζετε τί πρέπει να πράξετε, άλλα δεν έχετε την τόλμη να το πράξετε ή δεν σας αφήνουν οι συνάδελφοί σας από την Αθήνα και ως εκ τούτου είστε αξιολύπητος και αξιοθρήνητος.

Αρκετά νομίζω ανέφερα και δι' αυτήν την παράγραφο. Το θέμα της Θ. Λειτουργίας στον ιερό ναό αγ. Κων/νου και Ελένης στα Μεσαγγαλα θα το εντάξω στο θέμα της μνημονεύσεως, οπότε θα αναφερθώ στον οικείο τόπο.

συνέχεια στο επόμενο

ΔΙΑΤΙ ΑΠΕΤΜΗΘΗΣ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΤΙΜΙΕ ΠΡΟΔΡΟΜΕ:;;

- ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥΝΤΩΝ

ΛΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 147, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603

ΙΟΥΛΙΟΣ 2009

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τσισιόπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20

& Αστροναυτών

Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές

προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org info@agonas.org

ΕΙΣ ΤΥΠΟΝ ΚΑΙ ΤΟΠΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥ

Λένε οι πατέρες της Εκκλησίας μας ότι ο επίσκοπος, κατά κύριο και ουσιαστικό λόγο, και ο ιερέυς, κατά δευτερεύοντα και σχετικό, είναι εις «τύπον και τόπον Χριστού». Δηλαδή βρίσκονται στη θέση του Χριστού, τον εκπροσωπούν, μιλούν εξ ονόματός του και σύμφωνα με τις επιθυμίες του και το ευαγγέλιο του, προσφέρουν τη χάρη των μυστηρίων της Εκκλησίας, λύουν τα δεσμά της αμαρτίας και παρέχουν την άφεση, καθοδηγούν και ποιμαίνουν τον λαό του Θεού. Συνεπώς οι πιστοί οφείλουν να συμπεριφέρονται προς τους ποιμένες όπως θα συμπεριφερόταν στον ίδιο τον Χριστό, να τους τιμούν, να τους υπακούουν, να είναι ενωμένοι μαζί τους. Και οι ποιμένες όμως πρέπει συνεχώς να σκέπτονται το πρόσωπο του Χριστού, τα έργα του, τα λόγια του, τον εν γένει βίο και την πολιτεία του.

Ας δούμε λοιπόν τι σημαίνει να βρίσκεται ο ποιμνίς εις τόπον και τύπον Χριστού.

Σύμφωνα με τα ευαγγέλια πρέπει να νηστεύει και να προσεύχεται για μεγάλα χρονικά διαστήματα, μέχρι και 40 μέρες. Να μη ξεχνά ότι ο διάβολος απομακρύνεται από τον πιστό μόνο με προσευχή και νηστεία· να μη ξεχνά ότι ο Χριστός πενούσε όλη τη νύκτα προσευχόμενος σε δύσκολες ποιμαστικές στιγμές, όπως πριν εκλέξει τους μαθητές του.

Πρέπει να είναι πιο ακτήμων -ειδικά ο άγαμος- κι από τα άγρια θηρία. Η ακτημοσύνη του αυτή να μη είναι εξ ανάγκης αλλά προαιρετική και σφόδρα επιθυμητή. «Όρος αφιλαργυρίας· ούτω θέλει το μη έχειν ως θέλει τις το έχειν» λένε οι πατέρες. Εξυπακούεται ότι μετά απ' αυτά θα είναι τελείως ανάργυρος. Τους τυχόν εράνους και τους δίσκους και τα παγκάρια, πάντοτε ενώπιον πολλών μαρτύρων, θα διαχειρίζεται και θα διαθέτει και θα προσέχει μήπως εμφανισθεί κάποιος Ιούδας μέσα στους συνεργάτες του ή μήπως καταντήσει και αυτός ο ίδιος σαν τον Ιούδα.

Επιβάλλεται ν' αγαπά τους πάντες ακόμη και τους εχθρούς του, να τους

ευλογεί και να μη τους καταριέται, να τους ευεργετεί, και να προσεύχεται γι αυτούς που τον καταδιώκουν. Να συγχωρεί ακόμη και τους σταυρωτές του. Να πλένει τα πόδια των μαθητών του και να εργάζεται με τα ίδια του τα χέρια, τρέφοντας και αυτούς, όπως συνήθιζε ο απόστολος Παύλος.

Έχει υποχρέωση να ελέγχει με δύναμη το παντοειδές κακό· μερικές φορές να παίρνει και το φραγγέλιο. Να ξηραίνει κάποτε κάποια σικιά ή να στέλνει κάποια γουρούνια να γκρεμοτοακιστούν· ώστε να δείχνει έμπρακτα τι τιμωρία περιμένει τους άκαρπους και όσους ακολουθούν ανεπιστρεπτή τον χοιρώδη βίο. Τη στιγμή που θέλουν να τον κάνουν βασιλιά, γιατί τους χόρτασε υλικά, να έχει τη δύναμη να φεύγει στην ερημιά μόνος-μονώτατος και να προσεύχεται, επιζητών την συντροφιά του Θεού από τις τιμές των ανθρώπων. Και, όταν οι άνθρωποι επιμένουν να τον ανακηρύξουν βασιλιά και φωνάζουν ωσαννά και ζήτω και χειροκροτούν και στρώνουν χαλιά ή τα ρούχα τους από κει που θα περάσει εκείνος, μη μπορώντας αλλιώς να τους νουθετήσει, ν' ανεβαίνει σ' ένα γαϊδουράκι, κονιορτοποιώντας έτσι τον κοσμικό Μεσσία που λατρεύουν.

Ηδονικά να τέρπεται και να ευχαριστείται με τις «ασθένειες του», δηλαδή με τις φυλακίσεις, τους διωγμούς, τις συκοφαντίες, τους ονειδισμούς, τους λιθοβολισμούς, τα μαστιγώματα, τις αγρυπνίες, τις υποχρεωτικές πείνες και τις προαιρετικές νηστείες, την καθημερινή του προσαγωγή για θανάτωση... Αυτούς που προσπαθούν να τον αποτρέψουν από το μαρτύριο, ακόμη και εάν είναι φίλοι, συγγενείς κατά σάρκα και πνεύμα, μαθητές, πνευματικά του παιδιά, να τους λέγει

απερίφραστα και δίχως υποχωρήσεις· «ύπαγε οπίσω μου, σατανά σκάνδαλόν μου ει ότι ου φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων». Να κηρύττει συνεχώς το «μετανοείτε», ότι «στενή η πύλη και τεθλιμμένη η οδός», ότι «δια πολλών θλίψεων δεί εισελθείν ημάς εις την βασιλείαν των ουρανών». Κυρίως να κλαίει για τις αμαρτίες των ανθρώπων και για το κακό που υπάρχει στον κόσμο και σπάνια να γελά.

Να έχει το προορατικό· να διαβάζει τις σκέψεις των ανθρώπων. Να προφητεύει, να θαυματοουργεί ποικίλως και ποικιλοτρόπως, να βγάζει δαιμόνια, να επιτελεί ιάσεις. **Αν διαθέτει τα χαρίσματα που αναφέραμε**, τότε μπορεί να επισκέπτεται τους ανθρώπους στα σπίτια τους -ακόμη και τους αμαρτωλούς- ή το

γλέντι κάποιου γάμου.

Να κηρύττει σύμφωνα με το ευαγγέλιο, ότι ο Τριαδικός Θεός είναι ο μόνος αληθινός και ότι οι θεοί των ειδωλολατρών είναι

δαιμόνια. Ότι ο Χριστός είναι το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος και Θεός αληθινός, που από αγάπη για τον άνθρωπο ενσαρκώθηκε και βίωσε το μυστήριο της κενώσεως. Όσοι θεωρούν τον Χριστό ως απλό άνθρωπο μόνο ή ακόμη και προφήτη ή μεγάλο μύστη ή στιδίποτε άλλο, που παραθεωρεί την θεία του φύση, δεν μπορούν να σωθούν επ' ουδενί. Ότι το Άγιο Πνεύμα είναι το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, Θεός αληθινός, και σκοπός της ζωής του ανθρώπου είναι η προσωπική απόκτηση του Αγίου Πνεύματος. Ότι υπάρχει Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία -η Ορθόδοξη- και ότι οι άλλες «εκκλησίες» είναι απλώς χριστώνυμοι-εγκόσμιοι οργανισμοί. Είναι βασιλείες

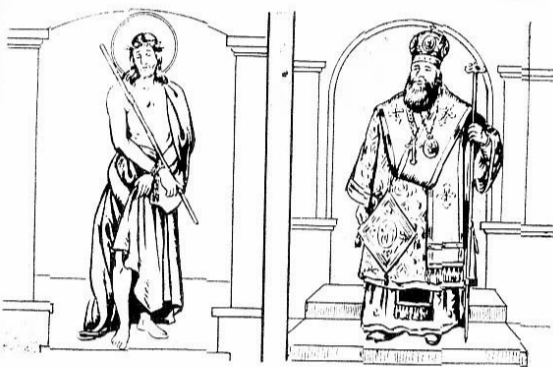
εκ του κόσμου τούτου του οποίου το «σχήμα παράγει» (Α΄ Κορ. 7,31).

πως φαίνεται ξεκάθαρα από τα προεκτεθέντα, μόνο ένας άγιος μπορεί να γίνει επίσκοπος ή ιερέυς. **Οι δε πλείστοι των επισκόπων και ιερέων, καταχρηστικώς και κατ' άκραν οικονομίαν, βρίσκονται εις τόπον και τύπον Χριστού.** Μερικοί δε με τα όσα κάνουν, όπως λέγει ο Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης, έπρεπε να εκβληθούν και από τη τάξη των λαϊκών χριστιανών. Και ακριβώς επειδή είναι τόσο μεγάλο και απαιτητικό το επισκοπικό και ιερατικό αξίωμα, λέγει ο ίδιος πατέρας, θα πρέπει «τον έρωτα προς αυτό ούτε ολίαν ευδόκιμοι να τον τρέφουν στη ψυχή τους, αλλά με κάθε τρόπο να τον απωθούν». Και συμπληρώνει ο άγιος Χρυσόστομος ότι λόγω των εξοντωτικών απαιτήσεων της αρχιερωσύνης και της ιερωσύνης **ελάχιστοι των αξιωματούχων της Εκκλησίας θα σωθούν.**

Ούτως εκόντων των πραγμάτων, θα πρέπει οι ευρισκόμενοι εις τύπον και τόπον Χριστού να κατέχονται συνεχώς από αυτομεμψία, συντριβή, ταπείνωση, εξουθένωση, στεναγμούς, αγωνία και συνεχή ανησυχία και αδιάλειπτη εκζήτηση του θείου ελέους. Να βιώνουν κατά Χριστό, όσο είναι δυνατό, το ανυπόφορο μαρτύριο των απαιτήσεων της ιερωσύνης και ποτέ να μη θεωρούν το «εις τύπον και τόπον Χριστού» μέσο και πρόσφαση για ηγεμονική έπαρση και εγωισμό, για υπερφίαλες απαιτήσεις τιμών και δόξας κοσμικής, για βίωση πουχίας, ραστώνης καλοπεράσεως και ηδονικής απολαύσεως. Να αναρωτιώνται· είμαι πιο φτωχός από τα πιο φτωχά πνευματικά μου παιδιά· είμαι πιο γυμνός, πιο πεινασμένος, πιο άστεγος, πιο ακτήμων, πιο απροσπάτετος, πιο αδικημένος, πιο...

Και αν τίποτα από τα ανωτέρω δεν πετυχαίνουν, τουλάχιστον, ας φυλάσσουν την καθαρότητα του δόγματος και της εν Χριστώ αποκαλύψεως. Γένοιτο.

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΑΠ. ΒΑΔΡΑΧΑΝΗΣ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
www.pmeletios.com

ΣΥΓΚΡΙΝΑΤΕ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ «ΙΕΡΗΣ ΠΑΣΑΡΕΛΑΣ»

Όχι, δεν κρύφτηκαν ακόμα για να μετανοήσουν, απλώς ποζάρουν στην... «πασαρέλα» (!!)

Θέμα «λαμπρόν και προκλητικόν»

Απογοητευτικό το θέμα... Να θυμίζει αναμνηστική φωτογραφία απονομής των βραβευθέντων σταρ, σε Καλλιτεία(!) Και να σκεφθεί κανείς, ότι ο ναός που... φιλοξενεί την «αναμνηστική», είναι θεμελιωμένος επάνω σε ιερά λείψανα Αγίων και μαρτύρων που τις σάρκες τους καταξέσχισαν άγρια θηρία και τα σώματά τους έλυωσαν όπως και τα ταπεινά ενδύματά τους «στην άσκησιν εν όρει και σπηλαίοις της γης...».

«Χρυσομανείς και λιθομανείς»

Ο Θεόφιλος Αλεξανδρείας, ένας από τους απηνείς δώκτες του Ιερού Χρυσοστόμου, είχε τόσες στολές με τόσους πολύτιμους λίθους, που από το λαό αποκαλούνταν «λιθομανής». Γι' αυτό και όλοι αυτοί (οι δώκτες του επίσκοπου...) δεν χώνευαν τον απλό

Χρυσόστομο. Τους ήλεγχε και μόνο το ότι δεν έκανε ό,τι εκείνοι. Σε μια επιστολή του ο εξάρσιτος Χρυσόστομος γράφει: «Να για ποιους λόγους με καταδίκασαν, επειδή ποτέ δεν φόρεσα μεταξωτή στολή με χρυσό και πετράδια, επειδή δεν είχα στο στή μου πολυτελή χαλιά, επειδή δεν έκανα ποτέ πολυδάπανα τραπέζια στον αυτοκράτορα και σ' αυτούς, ούτε πήγα ποτέ στα τέτοια τραπέζια τους, επειδή δεν έκανα τίποτα απ' όσα κάνουν αυτοί, επειδή δεν τους προσέφερα ούτε πήρα δώρα χρυσά και ασπόμενα». «Αλλ' οίδατε, αγαπτητοί, διαί με θέλουσι καθελείν; Ότι τάπτας ουκ ήπλωσα, ούτε σπρική ιμάτια ουκ ενδυσάμην και ότι την γαστριμαργίαν αυτών ου παρεμυθησάμην, ότι χρυσόν και άργυρον ου προσήνεγκα» (ΕΠΕ, 33, 394) («Ιερά Παρακαταθήκη, Αριθμ. Φύλ, 27).

Και στις μέρες μας ένας επίσκοπος, κ. Λάμπας (στη Λάρισα), και πολλοί άλλοι, έχει εκατό χρυσοστόλιστες στολές... με κουδουνάκια... Δοξάστε τους... (!!)

Περ. «Χριστιανική Βιβλιογραφία»

ΣΟΥ ΜΙΛΑΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ;

(εμπάθεια ή ανοησία;)

Διώκτη μας

Μέσα στη ραστώνη των διακοπών - θάλασσα, ήλιος, ξεγνοιασιά - μ' έβαλες ξαφνικά, έτσι απ' το πουθενά, να μπω σε προβληματισμό, για το αν και κατά πόσο η πρόσφατη ενέργειά σου εναντίον μας είχε ελατήριο την εμπάθεια ή ήταν καρπός αναληγοσύνης. Θάθελα να μοιραστώ μαζί σου τους προβληματισμούς μου και με τους αναγνώστες μου.

Αναρωτιέμαι λοιπόν ποιος άραγε να είναι τέλος πάντων, αυτός ο αριβίστας που σε καθοδηγεί, που σε συμβουλεύει ή ακόμα που δεν σ' εμποδίζει στις ενέργειές σου εναντίον μας; Δεν μπορώ να καταλάβω τι επιδιώκει, σε τι αποσκοπεί το βέβαιο πάντως είναι ότι θέλει σίγουρα το κακό σου. Είναι μια ερεβώδης και σκοτεινή ψυχή, που στόχος της είναι να ευτελίσει την προσωπικότητά σου και κατ' επέκταση και το αξίωμά σου.

Δεν είναι δυνατό αυτό, που ένας κοινός απλοϊκός νους ανθρώπου το βλέπει ανόητο, παράλογο, ο τύπος αυτός, ο παραπάνω, ή οι τύποι αυτοί (αν είναι πολλοί), να σου το συστήνουν σαν κάτι θεάρεστο, σαν κάτι σωστό και εκ των υστέρων εσύ, ανοίγοντας τα μάτια σου, μετά από τον θόρυβο που επακολουθεί, να διαπιστώνεις τα τραγικά σου λάθη. Το ασυγχώρητο πάντως λάθος για σένα είναι ότι συνεχίζεις και τον εμπιστεύεσαι και ακολουθείς τις συμβουλές του και τις υποδείξεις του. Ίσως το φαινόμενο αυτό νάναι το χαρακτηριστικό των ανθρώπων εκείνων που δεν έχουν ως πυξίδα και καθοδηγητή το Χριστό, που μας λέει: «μη πεποιθήτε επί υιούς ανθρώπων, ος ουκ έστι σωτηρία».

Η νέα μεγάλη «πατάτα», αγαππητέ αναγνώστη, που μας ήρθε κατακαλόκαιρο και πήγασε από τη δεσποτική «μεγαθυμία», όπως θα κατάλαβες, έχει σχέση με τις τελευταίες απρόσμενες εξελίξεις που είχαμε με τις αγωγές εναντίον των αγωνιζόμενων χριστιανών. Για όσους δεν γνωρίζουν λεπτομέρειες, πρόκειται εν συντομία για μια περίεργη και σκοτεινή υπόθεση όπου 33 αγωνιζόμενοι χριστιανοί τιμωρήθηκαν, αρχίς γενομένης το 2005 και μετά, από το Πολυμελές Πρωτοδικείο Λάρισας, κατόπιν αγωγών του «μεγάλου», σε χρηματικό πρόστιμο 5.000 ευρώ ο καθένας, με βάση ανυπόστατες και ψευδείς κατηγορίες, ότι τάχα «πέταξαν πέτρες εναντίον του αυτοκινήτου του, έσπασαν τζάμια, απείλησαν την σωματική του ακεραιότητα και γενικά προσβάλλουν την τιμή και την υπόληψη του με υβριστικά συνθήματα!!!». Υπ' όψη ότι οι περισσότεροι εκ των ως άνω εναγομένων είναι μέσου όρου ηλικίας άνω των 70 ετών, τυγχάνουν δε εκτιμήσεως εκ μέρους της κοινωνίας ως αξιοπρεπή μέλη της (είναι επαγγελματίες εκπαιδευτικού, γιατρού, στρατιωτικού, εμπόρου, υπαλλήλου, αγρότου), μεταξύ δε των 33 είναι και μερικές αξιοσέβαστες και σεμνές γυναίκες. Οι μισοί και πλέον εκ των 33 τυγχάνουν πολύτεκνοι (!!!).

Βέβαια η όλη υπόθεση δεν έχει ακόμη τελεσιδικήσει. Των μεν 15, εκκρεμεί αναίρεση στον Άρειο Πάγο, των δε υπολοίπων 18, βρίσκεται στο Εφετείο Λάρισας.

Έτσι είχαν τα πράγματα, όταν ξαφνικά ήρθε χαρτί στους 7 πρώτους εκ των 15 να πληρώσουν ο καθένας, εντός τριών (3)

ημερών, 5.000 ευρώ συν άλλες 3.000 πενήντα για τόκους, έξοδα κλπ. Αλλιώς θα προχωρήσει σε κατασχέσεις κλπ. ... Ακούτε;;; Και το άλλο, το εξωφρενικό (!), σύμφωνα με τα λεχθέντα από τον συνήγορό του: «εκτός αν έρθουν και φιλήσουν το χέρι, του δεσπότη και ζητήσουν συγγνώμη οπότε σταματάει κάθε περαιτέρω διαδικασία» (!!!).

Αυτά αγαπητοί μου τα γεγονότα των τελευταίων ημερών. Ευτυχώς εγκαίρως προσφύγαμε στον Άρειο Πάγο για αναστολή εκτέλεσης των κατασχέσεων και μετά από 15 μέρες συνήλθε το α' θερινό τμήμα και εκδίκασε την προσφυγή μας, παρουσία του συνηγόρου μας και 55 από μας που κατεβήκαμε με πούλμαν στην Αθήνα. Βλέπετε οι κ.κ. Αρεοπαγίτες είναι σοβαροί και υπεύθυνοι άνθρωποι και αποφάσισαν υπέρ ημών, δίδοντας αναβολή μέχρι 17/1/2011, ημερομηνία που εκδικάζεται η αναίρεσή μας. «Βγήκαν απ' τα ρούχα τους» οι άνθρωποι απ' αυτά που άκουσαν από τον άξιο και δυναμικό συνήγορό μας και με τον κόσμο το δικό μας που είδαν στους διαδρόμους του Αρείου Πάγου (!). Βλέπετε είναι πεπειραμένοι δικαστές και είδαν με τι ανθρώπους έχουμε να κάνουν !!!

Αλήθεια, δεν αποτελεί βασανιστήριο ή ηλεκτροσόκ για ένα πολύτεκνο οικογενειαρχή να του σφίγγεις στο λαιμό τον βρόγχο της κατάσχεσης του σπιτιού του μέχρι να πει, με την βραχνή φωνή πριν τον πνιγμό, «ναι, είσαι ο νόμιμος και άξιος δεσπότης της Λάρισας»;

Τέτοια αποζημίωση, διώκτη μας, όχι γιατί σου αφαιρέσαν ή έκλεψαν κάτι, αλλά γιατί πλήγωσαν την προσωπικότητά σου, δεν μπορώ να την κατανοήσω, πώς να το κάνουμε; Μήπως για την αποκατάσταση της τρωθείσης τιμής και υπόληψής σου, αναγκάσθηκαν να το ρίξεις στην αγορά εκατοντάδων αρχιερατικών στολών και άλλες τόσες πατερίτσες και μίτρες, αξίας εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ;

Εάν βέβαια υπάρξει δικαίωση στον Άρειο Πάγο, το 2011, θα μας επιστραφούν τα χρήματα εντόκως!!! Πού θα βρεθούν τότε τόσα χρήματα, αφού η μόνη εμφανής περιουσία σου είναι οι πανάκριβες αρχιερατικές στολές; Θα προχωρήσουμε τότε σε κατασχέσεις κι έτσι ο καθένας θα λάβει από 2-3 στολές με τις ασορτί μίτρες και μπαστούνες, να τις βάλει για ενθύμιο στο δωμάτιο του νοικιασμένου σπιτιού του!!!

Άραγε ο Αρχιεπίσκοπος και σύνοδος της Ελλαδικής Εκκλησίας δεν βλέπουν; Δεν ακούνε;

Άσε ο άλλος, ο μεγάλος, με τα τερτίπια του Οικουμενισμού και τις λοιπές ασχολίες του που παρακολουθεί με το ένα μάτι τον Πάπα και με το άλλο μη τυχόν και λειώσει κανένα παγόβουνο (!) και χαλάσει η φωλιά των πηγουίνων και μείνουν τα πηγουινάκια άστεγα (!).

Τί μας ενδιαφέρει για τα παιδιά των πολυτέκνων; Τί περιμένουμε; Εδώ σέρνονταν με χειροπέδες οι «Μπουμπουλίνες» που τον έκραξαν μέσα στον Άγιο Αχίλλιο, αποκαλώντας τον αιρεσιάρχη, κι αυτός, ο «πράσινος» πατριάρχης, απελευθέρωνε γερακίνες στην Πάρνηθα!!! Από κει και πέρα τι να περιμένει κανείς; Τη Λάρισα πάντως θα τη θυμάται για πολύ καιρό...

ΤΕΛΙΚΑ ΘΑ ΜΑΣ ΠΟΥΝ ΤΙ ΕΓΙΝΑΝ ΤΑ 100 εκ. ΔΡΧ. ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΣΕ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΕΜΠΩΝ;

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ

ΚΗΡΥΚΑΣ

ΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 17130 0,50€

ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Διορισμοί στις εφορίες

Ανακοινώθηκαν χτες από το ΑΣΕΠ τα οριστικά αποτελέσματα της κατηγορίας Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης - του πρώτου διαγωνισμού για την πλήρωση θέσεων του υπ. Οικονομικών. Όλα τα ονόματα. Σελ. 23

ΜΕ ΑΓΩΓΗ σε βάρος των κατηγορουμένων στην υπόθεση υπεξαίρεσης, για πρόκληση ηθικής βλάβης

Αποζημίωση 100 εκ. δρχ. ζητά το Δ.Σ. του Προσκυνηματος Τεμπών

Και νέα δίκη, στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Λάρισας, αναμένεται να διεξαχθεί τον προσεχόν Οκτώβριο για την πολύκροτη υπόθεση της υπεξαίρεσης χρημάτων από τέσσερα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής του Προσκυνηματος της Αγίας Παρασκευής Τεμπών. Η δίκη αφορά σε εξέλιξη από χτες το ποινικό σκέλος της υπόθεσης. Η δίκη της Οικονομικής Επιτροπής του Προσκυνηματος.

Μία δικαστική υπόθεση - Γιατί μπήκε στο αρχείο;

Στην τοπική εφημερίδα Ημερήσιος Κήρυκας (15-1-03) διαβάσαμε τα παρακάτω:

«Από το Ιερό Προσκύνημα Τεμπών κατατέθηκε αγωγή εναντίον τεσσάρων μελών της Διοίκησης του ίδιου προσκυνηματος - δύο κληρικών και δύο λαϊκών - κατηγορούμενων για υπεξαίρεση χρημάτων από το παραπάνω προσκύνημα της αγίας Παρασκευής, μέσω της οποίας ζητείται η επιστροφή των ποσών που φέρονται να υπεξαίρεσαν παράνομα από τα έσοδα του Προσκυνηματος, καθώς και η καταβολή αποζημίωσης της τάξεως των 100 εκατομμυρίων δραχμών για ηθική βλάβη.

Ημερομηνία εκδίκασης της υπόθεσης ορίσθηκε η 7-10-03 στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Λάρισας. Τη συγκεκριμένη ημερομηνία η υπόθεση αναβλήθηκε για την 1-3-05».

Σύμφωνα με πληροφορίες κατά τη νέα δικάσιμο δεν προσήλθαν στο δικαστήριο ούτε οι εναγόμενοι ούτε οι εναγόμενοι και η υπόθεση μπήκε στο αρχείο.

Εύλογα γεννιούνται συνεπώς τα παρακάτω ερωτήματα:

- 1) Εφόσον η Διοικούσα Επιτροπή κατέθεσε αγωγή γιατί δεν προσήλθε κατά την ημέρα της δίκης;
- 2) Έλαβε τα χρήματα που υπεξαίρεθηκαν και το ποσό της αποζημίωσης των 100 εκατομμυρίων δραχμών για ηθική βλάβη χωρίς να γίνει δίκη;
- 3) Μήπως τα βρήκαν; Και αν ναι, επιστράφηκαν τα υπεξαίρεθέντα; Η ηθική βλάβη αποκαταστάθηκε και πώς;

Οι τόσο λαλήστατες εφημερίδες για άλλα θέματα, γι' αυτό, το τόσο σοβαρό, δεν έγραψαν τίποτε. Μόνο κάποιος ανέφεραν την παροιμία: «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει».

Θα επανέλθουμε σύντομα γιατί η υπόθεση όζει.

Ωραία τάγραφε στην εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΚΑΣ» στη στήλη «ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ» ο τότε δημοσιογράφος Χάρης Ανδρεόπουλος και τώρα συνεργάτης της Μητρόπολης. Συγκεκριμένα έγραψε:

«Ποιοι διασύρουν την Εκκλησία;»

«... Το «καμπανάκι» της στήλης ακούσθηκε, βεβαίως, στο Επισκοπείο, αλλά αντί να κηρύξει στα μπλιγγια και να σαλπίσει την κάθαρση στον «κόπρο του Αυγείου», ήκτισε στα παγωμένα κράσπεδα της αδιαφορίας, για να μη πούμε ότι προκάλεσε και «ενόχληση» σε κάποιους ρασοφόρους και λαϊκούς του Επισκοπείου, που η ευαισθησία τρέχει απ' τα μπατζάκια τους, και στο «καμπανάκι» μας ως απάντηση ήρθε η αδράνεια. Στη λογική του «μπόρα είναι θα περάσει»...

«Ποιοι διασύρουν την Εκκλησία μας; αυτοί που αποκαλύπτουν τα σκάνδαλα και βάζουν (άλλοι με πολιτειακό ή Εκκλησιαστικό αξίωμα που κατέχουν κι άλλοι με τη πένα τους) το «μαχαίρι» στα «αποστήματα» στην Αγία μας Εκκλησία και κωφεύουν;

Η απάντηση ανήκει σε σένα αναγνώστη. Εμείς πάντως, δεν το κρύβουμε ότι επικαίρουμε γιατί με τα δημοσιεύματά μας συμβάλουμε να πάρει κάποιος αρμόδιος το φραγγέλιο»...

Αυτό περιμένουμε κι εμείς, σαν απάντηση στα όσα γράψαμε».

Θα επανέλθουμε.

Οι επτά κλεπτοπροστάται πάλιν εις το προσκήνιον!

1. Αρχή: Εις τον «Ορθόδοξον Τύπον» της 19-6-09 (σελ 6η) αναφέρεται ότι ο καθαιρεθείς κ. Μπεζενίτης Παντ. προσέφυγε εις το Συμβούλιον της Επικρατείας, ζητών να ακυρωθή η απόφασις του Συνοδικού Δικαστηρίου, δια της οποίας καθρέθη. «Ότι η απόφασις αυτή είναι αντιουσιαστική, και πολλαπλά παράνομη...» κ.λπ. Αναφέρει, επίσης, ότι «...δεν ελήφθη υπ' όψιν η από 9-3-09 απόφασις του Συνοδικού Δικαστηρίου με την οποίαν κατά πλειοψηφίαν 7 έναντι 5 η υπόθεσις αυτή ετέθη στο αρχεϊόν...», καθώς και πολλά άλλα αφορώντα μόνον εις την καθαιρέσιν του.

2. Με δεδομένα:

α. Ότι παρεπέμφθη εις την Κρατικήν Δικαιοσύνην κατηγορούμενος δι' αποδεδειγμένην κλοπήν σημαντικών χρηματικών ποσών ως Μητροπολίτης Αττικής,

β. Ότι οι εκπρόσωποι της Δικαιοσύνης ηρένησαν με προσοχήν τα εις βάρος του κατατεθέντα στοιχεία, εξήτασαν όλους τους μάρτυρες, (και τους ιδίους του υπερασπίσεως), και έκριναν τούτον ένοχον, κατά νόμον, οπότε του επέβαλαν τας γνωστάς βαρυτάτας ποινάς καθείρξεως, 8 ετών αρχικής, και 6 ετών τελικής,

γ. Ότι οι ως άνω εκπρόσωποι έπραξαν ευόρκως τα καθήκοντα των απέναντι αυτού και την ιδίαν κρίσιν θα διετύπωναν και εις βάρος οιοσδήποτε τρίτου, ομοίου τούτου.

3. Επομένως το αδίκημα (ή κακούργημα) της κλοπής υπ' αυτού, ως Μητροπολίτου, εις βάρος Ιεράς και πολυσεβάστου Μονής της Μητροπόλεως του, είναι **Αληθές**. Εγένετο, μάλιστα, αποδεκτό η εις βάρος του επιβληθείσα ποινή και υπό του Αρείου Πάγου, προς τον οποίον ο ίδιος προσέφυγεν ως τελευταίαν ελπίδα του, η οποία και πάλιν διεψεύσθη.

4. Με Δεδομένες τις δύο πρώτες καταδίκες του, και παρά το πλήθος των εις βάρος του κατηγοριών, (βαρυτάτων και αυτών), των περιλαμβανομένων εις μακρόν και τεκμηριωμένον πόρισμα άλλου, παλαιότερου του, και γνωσμένης οσβαρότητος και αξιοπιστίας, Αρχιερέως, ευρέθησαν **επτά (7)** Αρχιερείς, μέλη του Συνοδικού Δικαστηρίου, και τον απήλλαξαν πάσης κατηγορίας, θέσαντες την όλην αυτήν υπόθεσιν Μπεζενίτη εις το αρχεϊόν, ενώ οι άλλοι **πέντε (5)** τον έκριναν **ένοχον**.

5. Ως φυσική συνέπεια της πράξεως αυτής των επτά (7) Συνοδικών Αρχιερέων προκύπτει η διατύπωσις σαφώς, εις βάρος των κατηγορίας, της των Κλεπτοπροστατών. Και ως γνωστόν, η πράξις των εκείνη εξήγειρε πολύ μεγάλην μερίδα του Ελληνικού λαού, των Μ.Μ.Ε., ακόμη και μη πιστών συμπολιτών μας, εις βάρος των.

6. Βεβαίως οι ανωτέρω επτά (7) ήσαν ελεύθεροι να κρίνουν την συγκεκριμένην υπόθεσιν Μπεζενίτη, ως ασήμαντον, δι' ο και την παρέπεμψαν εις το Αρχεϊόν της Εκκλησιαστικής Δικαιοσύνης. Δικαιώμα των απαράγραπτον.

7. Η Απόφασις, όμως, του Αρείου Πάγου, εκδοθείσα μετά τίνα χρόνον, απέδειξε το παράνομον της πράξεως εκείνης των ως άνω **επτά (7)** Αρχιερέων, με υποχρεωτικήν διά την ηγεσίαν της Εκκλησίας της Ελλάδος, την καθαιρέσιν του κ. Μπεζενίτη από την θεσιν του Μητροπολίτου, όπερ και εγένετο εντός 20 ήμερων.

8. Ερωτήματα:

α. οι επτά (7) Μητροπολίται, οι οποίοι απήλλαξαν τον κ. Μπεζενίτην πάσης κατηγορίας, παρά τας αποφάσεις της «κοσμικής» Δικαιοσύνης και τις βαρύτερες καταδίκες του, μετά την τελική απόφασιν και του Αρείου Πάγου, οι ίδιοι οι επτά (7)

υπέστησαν τον Αυτοεξευτελισμόν να υπογράψουν άλλην απόφασιν των, την της Καθαιρέσεως του κ. Μπεζενίτη από τον βαθμόν του Μητροπολίτου. Διατί το έπραξαν αυτό; Διατί δεν παρητήθησαν προκειμένου να αποφύγουν αυτόν τον βαρύτατον δι' ένα έκαστον αυτών εξευτελισμόν;

β. Όταν η προσφυγή του κ. Μπεζενίτη προχώρησε εις το Σ.τ.Ε., τότε θα κληθούν και μάρτυρες. Εάν μεταξύ των μαρτύρων υπερασπίσεώς του ο κ. Μπεζενίτης καλέσει και τους ανωτέρω επτά (7) Συνοδικούς Αρχιερείς, τότε; Τί θα έιπν ο καθένας από αυτούς εις το ως άνω Δικαστήριον; Εις το Σ.τ.Ε.; Θα ημπορέσουν οι κύριοι αυτοί, οι επτά (7), να αποφύγουν το πικρόν τούτο ποτήριον, ή θα υποστούν άλλον δεύτερον και χειρότερον του πρώτου, **αυτοεξευτελισμόν;**

γ. Έστω και μετά τον πρώτον αυτοεξευτελισμόν, τον οποίον υπέστησαν, με τί πρόσωπον ανέρχονται τας βαθμίδας του Αρχιερατικού Θρόνου, ο οποίος υπάρχει εις όλες τις Εκκλησίες της Μητροπόλεως των, και με πόσον καθαράν συνείδησιν δέχονται τα χειροφιλήματα των πιστών και τα λιβανίσματα των ιερέων των; Και με ποίαν συνείδησιν ομιλούν υπέρ εντιμότητος, αληθείας, κ.λπ;

δ. Εάν υποστούν ενώπιον του Σ.τ.Ε. και δεύτερον αυτοεξευτελισμόν, και δεν έχουν το στοιχειώδες φιλότιμον να παραιτηθούν και να αναχωρήσουν διά τόπους της μετανοίας των, (ή διά τις πολυτελείς βίλλες των), μήπως θα πρέπει να επέμβη αυτεπαγγέλτως η Ηγεσία, (η σημερινή), της Εκκλησίας μας;

Ε... Μακαριώτατε; Μήπως εσείς θα πρέπει να μεθοδεύσετε και να επιμείνετε μέχρι τέλους εις την αποπομπήν των από την Αγίαν μας Εκκλησίαν;

9. Τα ονόματα αυτών των επτά (7) είναι, και πρέπει να παραμείνουν γνωστά!

α. Νικόδημος Ιερισσού και Αγίου Όρους
β. Χρυσόστομος Μηθύμνης
γ. Αθηνάγορας Φωκίδος
δ. Νικηφόρος Διδυμοτείχου
ε. Ιάκωβος Μυτιλήνης
στ. Ιγνάτιος Λαρίσης και
ζ. Κωνσταντίνος Νέας Ιωνίας και Φιλαδέλφειας

10. Οι υπόλοιποι πέντε (5) ήσαν:

α. Μελέτιος Πρεβεζής
β. Αγαθόνικος Κίτρους και Κατερίνης
γ. Ιγνάτιος Άρτης
δ. Αλέξανδρος Μαντινείας και Κυνουρίας
ε. Ιάκωβος Αργολίδος

Μετά τιμής

Πάτροκλος Ευαγ. Σκορδάς
Κυψέλη (113 61) Αθήναι

Κύριε Διευθυντά,

Σε ένα από τα Δελτία Τύπου (26.4.2009) της Μητροπόλεως Σύρου πληροφορούμαστε ότι «το απόγευμα της ίδιας ημέρας (24.04.09) ο επίσκοπος Σύρου μετέβη στη Ρωμαιοκαθολική Επισκοπή, στην Άνω Σύρο, και παρέστη στις εορταστικές εκδηλώσεις για τη συμπλήρωση 175 ετών από την ίδρυση του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Γεωργίου».

Ενώ λοιπόν τα Δελτία Τύπου της Μητροπόλεως είναι λαλίστατα για επισκέψεις, ονομαστήρια, πανηγύρια (συχνά «πολυαρχιερατικά») και άλλα «ιερά σώου», εδώ αναφέρεται συνηθισμένα η τελευταία (πολλών παλαιότερων) απαράδεκτη «ενεργός» παράστασή του, την 24η Απριλίου, στην επίσημη τελετή των παπικών στον ρωμαιοκαθολικό ναό του Αγίου Γεωργίου στην Άνω Σύρο.

Ας δούμε λοιπόν καλύτερα τί ακριβώς συνέβη. Στις Κυκλάδες εκπέμπει το τοπικό κανάλι «Αιγαίο Τ.Υ.», το οποίο, σε καθημερινή σχεδόν βάση, παρουσιάζει επί ώρες ζωντανά ή επαναληπτικά λατινικές τελετές. Παράλληλα πυκνές είναι και οι εμφανίσεις από τοπικά πανηγύρια και Θ. Λειτουργίες του Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωρόθεου. Είναι δε τόσο πυκνές αυτές οι αναμεταδιδόμενες εμφανίσεις, ώστε να διερωτάται ο τηλεθεατής αν έχουν «ενημερωτικό» (;) ή διαφημιστικό χαρακτήρα.

Εν πάση περιπτώσει, ο Σεβ. Σύρου κ. Δωρόθεος είναι γνωστός στους εκκλησιαστικούς κύκλους από τα ανοήματά του στους παπικούς και τις εκκλησιολογικές «παραφωνίες» του (βλ. άρθρο του Ομ. Καθηγητού του Πανεπ. Αθηνών κ. Ιω. Κορναράκη, στην τοπική εφημερίδα «Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ», Μάρτ.-Απρ. 2007, φ. 58 με τίτλο «Αναμίξεις επικοινωνιακές»). Γνωστές λοιπόν οι δοκιμαστικές «συμπροσευχές» του, οι «ενωτικές» προσεγγίσεις με τους παπικούς, τα κοινά μηνύματα μετά των ρωμαιοκαθολικών επισκόπων (π.χ. Πρωτοχρονιά του 2007), οι αντίστοιχες συχνές επισκέψεις των παπικών επισκόπων σε ορθοδόξους ναούς της Σύρου και της Τίνου, οι οποίοι έθρονοι απαγγέλλουν λειτουργικά κείμενα και πολλά αλλά «ενωτικά» παρόμοια κατ' εξακολούθησιν.

Το βράδυ της 30ης Απριλίου το τηλεοπτικό κανάλι «Αιγαίο Τ.Υ.» μετέδωσε μαγνητοσκοπημένη την τελετή (όπως προείπαμε) για τα 175 χρόνια ίδρύσεως του ρωμαιοκαθολικού ναού Αγίου Γεωργίου στην Άνω Σύρο. Μέσα στο Βήμα, δίπλα στον ρωμαιοκαθολικό επίσκοπο κ. Φραγκίσκο Παπαμανώλη, ιερουργούντα με πλειάδα ρωμαιοκαθολικών κληρικών, στεκόταν ο ορθόδοξος επίσκοπος Σύρου. Κατά την διάρκεια της τελετής είδαμε, ακούσαμε και σημειώνουμε τα εξής:

α) να εκφωνείται (από λαϊκό !) μεταξύ άλλων λειτουργικών αιτήσεων και η εξής: «ο Κύριος να έχει καλά τους επισκόπους Φραγκίσκο και Δωρόθεο»·

β) να θυμιάζεται τρις εντός του Βήματος ο κ. Δωρόθεος από ρωμαιοκαθολικό κληρικό·

γ) να μνημονεύονται επισήμως στην «Λειτουργική Αναφορά» το όνομα του πάπα Βενεδίκτου και μαζί αμέσως «των επισκόπων μας Φραγκίσκου (Ρ/καθολ.) και Δωροθέου (Ορθοδ.)»·

δ) περί δε το τέλος της τελετής τον κ. Δωρόθεο από ειδική λειτουργική θέση να απευθύνει -ομολογουμένως προσεκτική- ομιλία εις το εκκλησίασμα...

Η επίσκεψη του επισκόπου είναι αποδεκτή, εφ' όσον εξυπηρετεί την ανταλλαγή επιβεβλημένων εθιμοτυπικών επισκέψεων αμοιβαίας αβροφροσύνης. Τα ανωτέρω όμως δεδομένα απέχουν από την τυπική παράσταση και με κάνουν να διερωτώμαι και μαζί με εμένα πολλούς άλλους για τις «συμπροσευχές του επισκόπου Σύρου»: Ποιος έδωσε τόσον «αέρα» στους Ρωμαιοκαθολικούς να εμπλέξουν το όνομα του Ορθοδ. Επισκόπου στη Λειτουργία τους επί παρουσία του; Μήπως ο επίσκοπος Σύρου έχει διολισθήσει σιωπηρώς στην ανοχή -αν όχι αποδοχή- των απαράδεκτων απόψεων του Καρδινάλιου Βάλτερ Κάσπερ, προέδρου του «Ποντιφικού Συμβουλίου για την Ενότητα των Χριστιανών», ότι δηλαδή: «μιλάμε... περί της ακεραίας αποκαταστάσεως της Κοινωνίας μεταξύ Ανατολής και Δύσεως. Ενότητα που θα διατηρεί την διαφορετικότητά μας... και περί ανταλλαγής των θείων δωρημάτων(!) τα οποία αξιωθήκαμε να έχουμε οι δύο, ώστε τελικά να εμπλουτιστούμε και οι δύο, δηλαδή η μία Εκκλησία διά της άλλης και αμφοτέρως η μία από την άλλη...»; (βλ. περιοδ. «Παρακαταθήκη», Ιαν.-Φεβρ. 2009, τεύχ. 64).

Ανεξαρτήτως προσωπικών του φρονιμάτων και θεολογικών «προτιμήσεων» (Σ: ένας ορθόδοξος επίσκοπος βεβαίως δεν έχει ιδιωτική πίστη, είναι «χρεωμένος» την Εκκλησιαστική Πίστη, που ομολόγησε και υποσχέθηκε να διαφυλάξει ακεραία στην χειροτονία του), η δημοσία αποδοχή της συμπεριλήψεως και εκφωνήσεως του ονόματός του στην πλέον επίσημη θέση της Λειτουργίας των Ρωμαιοκαθολικών μαζί με του Πάπα της Ρώμης και του Ρωμαιοκαθολικού επισκόπου, οι εκατέρωθεν προσφωνήσεις «ο αδελφός», και η αποδοχή του θυμιάματος μέσα στο Βήμα, άραγε δεν συνιστούν μικρές εκχωρήσεις οι οποίες -προς το παρόν (!)- δίνουν την **εντύπωση ότι διαφορές δεν υπάρχουν κι έτσι χτίζεται ένα πλαστό επικοινωνιακό οικοδόμημα ενότητας;** Οι νεώτεροι παρακολουθώντας αυτά τί συμπεράσματα θα εξαγάγουν και τί «εικόνα» θα αρχίσει να σχηματίζεται μέσα τους; Και εν τέλει η Ι. Σύνοδος ουδένα λόγος έχει να παρέμβει για την σύγχυση που μονιμοποιείται;

Μετά τιμής

ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΣ

Θεολόγος - Εκδότης Εφημ.

«Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ»

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

Πανσο. Αρχιμ. Γεώργιος, Καθηγούμ. Ι.Μ. Οσ. Γρηγορίου Αγ. Όρους
Ομότ. Καθηγητήν Παν. Αθηνών κ. Ιω. Κορναράκη

περιοδικόν «Ο Σωτήρ»
περιοδικόν «Παρακαταθήκη»
περιοδικόν «Θεοδρομία»
Φιλορθόδοξος Ένωσις «Κοσμάς Φλαμιάτος»

περιοδ. «Ιωάννης ο Βαπτιστής»

περιοδ. «Χριστιανική Βιβλιογραφία»

περιοδ. «Ιερά Παρακαταθήκη»

Εφημ. «Αγώνας»

Εφημ. «Ο Φάρος της Τίνου»

Για την σκανδαλώδη συνοδική απόφαση των επτά δεσποτάδων, που αθώωσαν τον περιβόητον Αττικής Μπεζενίτη, έγραψε ο τύπος πολλά σε όλη την Ελλάδα και εξωτερικό. Μάλιστα ήταν τόσα τα δημοσιεύματα που αν θελήσουμε να ασχοληθούμε με το καθένα θα πρέπει να γράφουμε μήνες. Όλοι τους απαιτούσαν από τους εν λόγω δεσποτάδες να παραιτηθούν εάν είχαν την παραμικρή ευαισθησία.

Εμείς θα βάζουμε κατά διαστήματα κάποια απ' τα δημοσιεύματα αυτά για να υπενθυμίζουμε στο δεσπότη της Λάρισας ότι καταδίκασε ένα ασκητή Ιερομόναχο τον π. Ευθύμιο Τρικαμηνά και ότι ζητάει από 33 χριστιανούς της Λάρισας τα σπίτια τους, γιατί δεν τον αποδέχονται. Ακόμη ότι αθώωσε έναν διεστραμμένο δεσπότη δύο φορές - το 2003 και το 2009. Πρέπει να γνωρίζει ότι θα αρχίσουμε να δημοσιεύουμε τις κασέτες με τις ροζ στιχομυθίες, αν χρειαστεί, και τότε θα βρεθούν πολλά κεφάλια χωρίς μαλλιά.

ΤΕΛΕΣΘΗΚΕ ΤΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ (13^ο) ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ ΚΥΡΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Την Κυριακή 26 Ιουλίου τελέσθηκε στην Ιερά Κοιμητήριο Μονή, στο Στόμιο Λάρισας, το δέκατο τρίτο επίσημο μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτη Λάρισας, κυρού ΘΕΟΛΟΓΟΥ, από την αδελφότητα της Ιεράς Μονής, προεξάρχοντας του γέροντα π. Πολυκάρπου.

Πλήθη πιστών κατέκλυσαν τον ιερό χώρο της Μονής, όπου και βρίσκεται ο τάφος του, για να εκφράσουν την αγάπη τους, το σεβασμό και την εκτίμησή τους στο πρόσωπό του, διότι η επίγεια ζωή του υπήρξε παράδειγμα προς μίμηση. Με έντονη τη συγκίνηση προσκύνουν τον τάφο του, ομολογώντας πως το είδος αυτό των επισκόπων έπαψε πια να υπάρχει, γιατί τους θρόνους της εκκλησίας κατέχουν πλέον κενόδοξοι, φιλοχρήματοι και καιροσκοπικοί επαγγελματίες, δώκτες των πιστών και επαίτες της αναγνώρισης και της διαφήμισής τους.

Παρ' όλη τη σήψη στο χώρο της διοίκησης, δεν είναι λίγοι εκείνοι που μένουν πιστοί στην παράδοση της Ορθοδοξίας μας και με κάθε τρόπο εκζητούν την μεσιτεία των αγίων αυτών που υπήρξαν θύματα των συκοφαντήσεων τους, οι οποίοι δεν ανέχονται τους αγίους διότι «οι δίκαιοι είναι βαρείς και βλεπόμενοι».

Μέσα στο μοναστηριακό χώρο που τον διακρίνει η καθαριότητα, η τάξη, η πειθαρχία και προπαντός ο φόβος του Θεού κι εμείς μαζί με όλους τους άλλους, που προσήλθαν να τιμήσουν τον μακαριστό επίσκοπό μας, παρακολουθήσαμε με κατάνυξη τη θεία λειτουργία και το

μνημόσυνο.

Ακολούθησε ομιλία του γέροντα π. Πολυκάρπου αναφερόμενη στο ευαγγέλιο της ημέρας (Μαθ. θ' 27-35) που αφορούσε την θεραπεία δύο τυφλών και ενός κωφάλαου. Αφού ανέπτυξε το θέμα σε βάθος ουσίας παρατήρησε και τα ακόλουθα:

α) Οι δύο τυφλοί **δέχονταν το Χριστό ως Μεσσία, υιό Δαυίδ**: «ελέησον ημάς υιέ Δαυίδ» αλλά και **Κύριο**, δυνάμενο θεραπεύσει την τύφλωσή τους: «ναι, Κύριε, πιστεύουμε». Και «κατά την πίστην αυτών

ανεώχθησαν οι οφθαλμοί».

β) Αν και οι τυφλοί δεν έβλεπαν τα θαύματα και τις θεραπείες που έκανε ο Χριστός, εν ταύτοις πίστευαν σ' Αυτόν με πίστη εξ ακουής, ενώ οι Φαρισαίοι, που είδαν με τα μάτια τους τόσα θαύματα, όχι μόνο αποστύχον στο πρόσωπο του Χριστού αλλά και διέδιδαν συκοφαντίες και παραπλανούσαν το λαό. (Άραγε σήμερα πιστεύουν στο Θεό οι εκκλησιαστικοί άρχοντες; - το σκόλιο της εφημερίδας).

Οι μεν υπήρξαν καλοπροαίρετοι και ευλογήθηκαν, οι δε κακοπροαίρετοι και έφθασαν στο έγκλημα. Οι μεν προσεύχονταν με όλη τη δύναμη της ψυχής τους, οι δε **θεοποιούσαν τον εαυτό τους** λέγοντας: «**Εμείς γνωρίζομεν**» εν τω άρχοντι των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια».

Και στρέφοντας το λόγο στο μακαριστό ΘΕΟΛΟΓΟ τονίσει, ότι υπήρξε προσωπικότητα με ακρίβεια στην πίστη και ασυμβίβαστη επιμονή σ' αυτά που πίστευε. Ήταν άνθρωπος θερμής προσευχής, εκουσίας πτωχείας, ελεήμων, με μορφή ήρεμη και πρόσωπο πράο. Διεξήγαγε νίκες στα αθλήματα της αγόγγυστης υπομονής και ταπεινώσης. Άκακος επίσκοπος προσπαθούσε πάντα να δίνει ελαφρυντικά σε όσους με μανία τον εδίωξαν. Η αγάπη του υπήρξε παροιμιώδης γι' αυτό και όπου πέρασε, ασκώντας την κατά Θεόν διακονία, άφησε αγαθές αναμνήσεις σε βαθμό και οι εχθροί του να αναγνωρίζουν ότι υπήρξε όντως «άκακο αρνίο της ποιήνης του Χριστού» που έφερε με καρτερία το μαρτύριο του διωγμού.

Μετά την απόλυση μοιράστηκαν τα κόλλυβα και αναχωρώντας οι πιστοί εύχονταν να δώσει ο Θεός στην εκκλησία μας τέτοιους, σαν τον μακαριστό Θεολόγο, αρχιερείς.

Β.Γ.

ΓΙΑ ΤΑ 13 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Όταν κάποτε έγινε Λόγος για την προαγωγή του σε επίσκοπο, ο Μητροπολίτης Διονύσιος, που τον υπεραγαπούσε και τον καμάρωνε, απέκλεισε την υποψηφιότητά του. Δε θα αντέξει ο πατήρ Θεολόγος τα βάρη της αρχιερωσύνης, έλεγε ο γέροντας Μητροπολίτης και προσπερνούσε τον ιεροκήρυκά του. Όμως ο Θεός είχε άλλο σχέδιο. Το 1968 και ύστερα από πολλές αναβολές η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος τον επέλεξε για Μητροπολίτη Λαρίσης Πλαταμώνος και Τυρνάβου. Και τότε ο Διονύσιος έγραψε στο ημερολόγιό του: «Προσπαθούσαμε να νικήσουμε το Θεό και να παραμερίσουμε το θέλημά Του. Αλλά Εκείνος μας νίκησε. Ήθελε τον Θεολόγο επίσκοπο. Και τελικά μας ανάγκασε να υποχωρήσουμε και να δεχτούμε το θέλημά Του».

Η θεσσαλική πρωτεύουσα, η Λάρισα έζησε μια νεκρανάσταση με την παρουσία του νέου Μητροπολίτη! Δεκαετίες ολόκληρες συγκλονιζόταν από εκκλησιαστικά σκάνδαλα και από την αδιαφορία των ποιμένων για τα προβλήματα του ποιμνίου. Και ξαφνικά, είδε τον καινούργιο επίσκοπο να σκύβει για να ακούσει το κλάμα και για να θεραπεύσει τις πληγές. Το γεγονός αυτό συνεπήρε το λαό. Άνθρωποι, που ίσα με κείνη τη στιγμή έδειχναν προκλητική περιφρόνηση στη διοίκηση της Εκκλησίας, άνοιξαν τις καρδιές τους και αντιμετώπισαν το θησαυρό της αγάπης τους στον επίσκοπο, που δεν κρατούσε απόσταση από τις πλατειές μάζες του λαού και δεν υπολόγιζε θυσία στην άσκηση των ποιμαντικών του καθηκόντων.

Ο Μητροπολίτης Θεολόγος έγινε για τη Λάρισα σύμβολο επισκόπου και υπόδειγμα πνευματικού πατέρα. Η πόρτα του πάντα ανοικτή. Η καρδιά του πάντα γεμάτη. Ο βίος του ζωντανή αγιογραφία. Ο λόγος του ουράνια διδαχική και βάλαμο στις ώρες της οδύνης.

Η μεγάλη χαρά δεν κράτησε πολύ. Πριν κλείσουν έξι χρόνια, ο νέος προκαθήμενος, ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ, που τρόμαζε το ήθος του Θεολόγου, με τη βοήθεια του φίλου του, του δικτάτορα Ιωαννίδη, έσπρωξε βίαια το σεμνό επίσκοπο έξω από τον επισκοπικό θρόνο και μακριά από το αγαπημένο του ποιμνίο. Η θύελλα που ξεσηκώθηκε στη Λάρισα, ήταν πρωτοφανής και ασυγκράτητη. Ο λαός επαναστάτησε. Δε δέχτηκε τον καινούργιο επίσκοπο, που σαν εισβολέας ώρμησε να καθίσει στο θρόνο του Θεολόγου και στις καρδιές των Λαρισαίων. Οι διαμαρτυρίες, οι κραυγές του πόνου, οι πράξεις αντίστασης, η πρωϊκή μαχητικότητα θα μείνουν στην ιστορία. Θα αποτελέσουν κεφάλαια, που θα αφυπνίζουν τις κοιμισμένες συνειδήσεις και θα διαμορφώνουν τις θετικές αντιδράσεις του εκκλησιαστικού σώματος σε κάθε έκρηξη αυθαιρεσίας των υπευθύνων ποιμένων.

Δεκαεπτά χρόνια έμεινε μακριά από τη Λάρισα ο μακαριστός Μητροπολίτης Θεολόγος. Και δε λησμονήθηκε. Οι παλιοί δεν απάλειψαν τη φυσιογνωμία του από τη καρδιά τους. Και οι νέοι, αυτοί, που δεν είχαν αξιωθεί να τον γνωρίσουν, ακούγοντας τις αφηγήσεις και την ευλαβική αναφορά στον μάρτυρα επίσκοπο, τον αποδέχτηκαν δίκως να αντικρίσουν το πρόσωπό του και έσπευσαν να πλαισιώσουν την αγωνιστική παράταξη, που μαχόταν με τη σημαία της Δικαιοσύνης και της αγάπης. Αυθόρμητα σχηματίστηκε ένα δυναμικό σώμα, συμπάγες και αποφασιστικό, που ζητούσε την αποκατάσταση της Κανονικής τάξης στην Εκκλησία Ιησού Χριστού και την επαναφορά του Θεολόγου στο θρόνο του.

Μετά από μια σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Χώρας, που δικαίωσαν το Μητροπολίτη Θεολόγο και όλους τους διωκόμενους Μητροπολίτες, ο Θεολόγος ξαναγύρισε στη Λάρισα. Το πλήρωμα της Εκκλησίας πανηγύρισε. Έζησε

Ανάσταση. Και έτρεξε να πλαισιώσει τον μαρτυρικό επίσκοπό του. Αλλά ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ και το στενό περιβάλλον του φρούραζαν. Και άρχισαν τις απανωτές, μικροπρεπείς και εμπαιθείς επιθέσεις εναντίον του. Στρέβλωσαν τους Ιερούς Κανόνες. Ποδοπάτησαν τους Νόμους της Ελληνικής Πολιτείας και τις αποφάσεις του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου. Περιφρόνησαν τις αρχές της χρηστής διοίκησης. Και με σειρά παρανόμων ενεργειών προσπάθησαν να εξοντώσουν τον αγνό λευίτη. Τον επίσκοπο, που περιέφερε στη θεσσαλική γη τη λάμψη της πτώχειας και τη γοητεία της αγιότητας.

Χρόνια κράτησαν οι επιθέσεις. Κάθε τόσο λησμονώντας, ότι πριν από λίγο τον είχαν καταδικάσει αναπολόγητο, επινοούσαν καινούργιες καταδίκες, δίκως και πάλι να νοιώσουν την ανάγκη να του απαγγείλουν κατηγορία και να ακούσουν την απολογία του.

Ο Μητροπολίτης Θεολόγος έμεινε όρθιος. Γενναίος. «Ως άκμων τυπτόμενος». Και επαλήθευε ο Πατερικός λόγος, ότι «μεγάλου εστί το δέρεσθαι και νικάν».

Στις 31 Ιουλίου του 1996 ο Μητροπολίτης Λαρίσης Θεολόγος, ήρμος, με την προσευχή της συγγνώμης στα χείλη του, έφυγε από τον κόσμο της μικρότητας και της αδικίας, για να αναπαυτεί στους κόλπους του σταυρωμένου νικητή, του Θεανθρώπου Κυρίου μας. Η κηδεία του ήταν γεγονός, που συγκλόνισε τη Θεσσαλία, συνήγειρε το λαό σε πάνδημη λιτανεία και τάραξε τις συνειδήσεις των αδιάστατων δικωτών του. Έφυγε για να πάει «εν χώρα ζώντων». Να συνεχίσει την προσφορά της δοξολογίας του. Και άφησε πίσω τη «μνήμη δικαίου». Το φως, που συνεχίζει να εκπέμπει η μορφή του. Τη χαρμολύπη, που είναι θρονιασμένη στις ψυχές των πνευματικών παιδιών του.

Από το ημερολόγιο της Πρωτοβουλίας

† Χρήστος Καραθανάσης
(Ανχης ΠΖ ε.α.) Ο πιστός και ασυμβίβαστος Χριστιανός

Ο μακαριστός Χρήστος, που έφυγε πρόσφατα από κοντά μας και μετακόμισε στους Ουρανούς, άφησε μεγάλο κενό πίσω του. Η απουσία του είναι αισθητή σε μας που τον γνωρίσαμε και τον αγαπήσαμε. Κι αυτό γιατί κοντά του ανέπνεε κανείς ταπεινώση, καλοσύνη, στοργή, υπομονή, πραότητα, καταδεδειγμένη, άγια συμβουλή και προπαντός γενναίο φρόνημα και ακλόνητη πίστη στον Χριστό.

Ως στρατιωτικό δεν τον γνώρισα. Ξέρω, όμως, ότι υπηρέτησε σε όλη σχεδόν την Ελλάδα αγόγγυστα. Υπηρέτησε και στο Ελληνικό Προξενείο στη Σμύρνη και στην Κύπρο μας,

με τα γεγονότα του 1955. Παντού άφησε ανεξίτηλη σφραγίδα αρετής. Καθώς ήταν ολιγόλογος, απέφυγε να μιλήσει για τον εαυτό του, δεν περιαιτολολούσε άσκοπα.

Εκεί που διακρίθηκε ιδιαίτερος ήταν στην υπηρεσία της ψαλτικής τέχνης. Υπήρξε εξαιρε-

τος ψάλτης. Κοσμούσε για πολλά χρόνια το αναλόγιο του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην 1^η ΣΤΡΑΤΙΑ αλλά και του Αγίου Αποστόλου Θωμά στη ομώνυμη συνοικία. Παράλληλα, αγωνιζόταν πάντα για την ορθή Πίστη στον Χριστό και για μια αμόλυπη Ορθοδοξία. Βρέθηκε στις τάξεις των αγωνιζομένων χριστιανών Λαρίσης στο πλευρό του Αγίου μας μακαριστού ΘΕΟΛΟΓΟΥ από την πρώτη στιγμή μέχρι την τελευταία του πνοή. Δεν αμφέβαλλε για το δίκαιο του αγώνος ούτε για μια στιγμή. Ρουφούσε στην κυριολεξία τα ορθόδοξα χριστιανικά έντυπα, που του πήγαινα στο λίγο διάστημα που ασθεύουσε, και κυρίως τον «Άγωνα».

Για να φανεί η μεγάλη αγάπη του στην ανόθευτη Ορθοδοξία, θα ήθελα να αναφέρω ένα περιστατικό που μου διηγιόταν ο ίδιος. Την εποχή που ο μακαριστός Χριστόδουλος ήταν επίσκοπος στο Βόλο, έγινε μια σύναξη αξιωματικών στην οποία ομιλητής ήταν ο ίδιος ο Χριστόδουλος. Κατά τη διάρκεια, λοιπόν, της ομιλίας του άρχισε ο Χριστόδουλος να εκθειάζει κάποια «προτερήματα της καθολικής εκκλησίας». Αμέσως, ο μακαριστός Χρήστος, χαμηλόβαθμος τότε αξιωματικός, εν μέσω απόλυτης ησυχίας, πετάχτηκε όρθιος, διέκοψε το μητροπολίτη και του είπε με τη βροντερή φωνή του εις επήκουσ όλων των παρευρισκομένων: «**Τι είναι αυτά που μας λέτε; Εμείς γνωρίζομε ότι ο παπισμός είναι αίρεση και παρασυναγωγή και όχι εκκλησία**». Ο Χριστόδουλος «ανέκρουσε πρύμναν» και άρχισε να τα... μασάει, κατά το κοινώς λεγόμενον. Μάλιστα, ενώ όλοι στο τέλος περίμεναν την τιμωρία του τολμηρού αξιωματικού από τον Στρατηγό, αυτός, απευθυνόμενος προς το δεσπότη, αφού τον ευχαρίστησε για την ανάλυση του αναφερομένου θέματος, είπε: «Όσο για τον πάπα, γνωρίζομε την πολιτεία του από το δέκατο αιώνα».

Τέλος, ένα άλλο περιστατικό που δείχνει την Πρόνοια του Θεού για τον ίδιο είναι το εξής. Υπηρέτούσε σε κάποια περιοχή της Ελλάδας υπό δύσκολες συνθήκες ως αξιωματικός πεζικού. Κοντά του είχε ένα καλό στρατιώτη ως βοηθό του. Κάποια στιγμή, εκεί που ο μακαριστός Χρήστος τον είχε ανάγκη, ήρθε διαταγή να μετατεθεί ο τόσο χρήσιμος βοηθός του. Στεναχωρήθηκε πολύ ο Χρήστος, γι' αυτό και κατέφυγε στην προσευχή. Βρέθηκε, μάλιστα, εκείνες τις ημέρες στο Άγιον Όρος, στο κελάκι του πατρός Παΐσιου και το μόνο που παρακάλεσε το γέροντα ήταν να προσευχηθεί να είναι καλά εκεί που θα πάει το νέο αυτό παλικάρι. Ο πατήρ Παΐσιος τού είπε: «Χρήστο, θα μείνει για ένα ακόμη χρονικό διάστημα ο στρατιώτης κοντά σου, για να σε βοηθήσει». Επιστρέφοντας στο στρατόπεδο ο μακαριστός βρήκε το βοηθό του έτοιμο να αναχωρήσει την επόμενη μέρα, με τις βαλίτσες στο χέρι. Ωστόσο, την επόμενη ανεστάλη η μετάθεση του οπλίτη κι έτσι δεν έμεινε χωρίς βοηθό!

Σίγουρα, η αξιοσέβαστη κύρια Βασιλική, η σύζυγός του, όπως και τα τρία του παιδιά, ο Δημήτριος, ο Απόστολος και η Κωνσταντινιά αλλά και τα εγγόνια του θα έχουν να θυμούνται πολλά περισσότερα. Ας είναι αιωνία του η μνήμη!

N. B. X.

Με τον Ηγούμενο της Μονής Βατοπαιδίου π. Εφραίμ

ΒΡΕ ΠΩΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Παλαιότερα αποτελούσε τιμή και δόξα: 1) να δηλώνει κανείς βατοπεδινός ή ό,τι άλλο, 2) να παραβρίσκεται δίπλα-δίπλα με τον ηγούμενο και την αδελφότητα, 3) να συντρώγει στην ίδια τράπεζα, 4) να συλλειτουργεί μαζί τους, 5) να παρακολουθεί ομιλίες τους, 6) να υποδέχεται αγία λείψανα αυτών των μονών.

Τότε που φιλοξενούνταν στους ιερούς αυτούς χώρους μεγιστάνες, πρίγκιπες, πρόεδροι, πρωθυπουργοί, υπουργοί, δικαστικοί, πατριάρχες... και που στο όνομά τους και μόνο «άνοιγαν όλες οι πόρτες». Τότε που η φωτογράφιση με τα πρόσωπα αυτά θεωρούνταν ευλογία και ευκαιρία

ΟΧΙ ΚΑΙ ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Είναι και αυτό φαινόμενο της εποχής μας. Δηλαδή χριστιανικά περιοδικά, εφημερίδες και εικόνες αγίων να πετιούνται σε κάδους απορριμμάτων ενώ κάτι τέτοιο σε παλιότερες εποχές θα αποτελούσε λόγο εξομολογίσεως. Δεν θα γίνονταν καν λόγος εάν εργάτες του Δήμου δεν μας παρέδιδαν μικρά πακέτα με λαχνούς - που βρέθηκαν σε κάδους - μιας λαχειοφόρου αγοράς που πραγματοποίησε η Μητρόπολη Λάρισας, για την ανέγερση ιερού ναού

στο Καμερούν. Το δυσάρεστο στην προκειμένη περίπτωση είναι το ότι στη δεξιά μπροστινή όψη του λαχνού απεικονίζεται ο άγιος Αχιλίου. Και ρωτάμε:

- 1) Έτσι σέβονται και τιμούν τον άγιο;
- 2) Μήπως πρέπει να γίνεται κάποια κατήχηση στα συνεργαζόμενα με τη Μητρόπολη πρόσωπα;
- 3) Αφού ένας μεγάλος αριθμός λαχνών πετάχτηκε στους κάδους, πώς έγινε η κλήρωση;

προβολής της ελαχιστότητάς μας για την απόδειξη του αντιθέτου επιδεικνύοντας περιχαρώς τα αποδεικτικά στοιχεία των ιστορικών αυτών στιγμών (φωτογραφίες). Σήμερα, που οι καιροί άλλαξαν - «τα πάντα ρει» - οι άλλοτε φίλοι «γυρίζουν τις πλάτες» και κάνουν πως δεν γνωρίζουν εκείνους που πρώτα επεδίωκαν να φωτογραφηθούν μαζί τους. Θεωρούν κατάρα, πλέον, μια τέτοια σχέση και φαντάζομαι πως ήδη εξαφάνισαν κάθε προηγούμενο πειστήριο, μέχρις ότου αλλάξουν και πάλι οι καιροί.

Τα γράφουμε αυτά γιατί - σύμφωνα με πρόσφατες πληροφορίες - ο δεσπότης Ιγνάτιος μας απειλεί με νέες μηνύσεις και αγωγές ζητώντας, μάλιστα, αποζημίωση χιλιάδες ευρώ, διότι σε προηγούμενο φύλλο μας τον αποκαλέσαμε «βατοπεδινό» λόγω των αγαθών σχέσεών του με τη Μονή και τη συνεργασία τους σε πνευματικό επίπεδο. Κάτι παρόμοιο δηλαδή μ' εκείνους που επισκέπτονται τους Αγίους Τόπους και τιμητικά αποκαλούνται ΧΑΤΖΗΔΕΣ. Αν παραστεί ανάγκη θα επανέλθουμε δημοσιεύοντας το πλούσιο σχετικό υλικό.

ΤΟ ΕΙΔΑΜΕ ΚΙ ΑΥΤΟ

Από τις 14/6/07 στον μητροπολιτικό ναό του αγίου Αχιλίου φιλοξενείται μόλις τεμάχιο λειψάνου του αγίου Λουκά του ιατρού αρχιεπισκόπου Κριμαίας και Συμφερουπόλεως, του Ρώσου και το οποίο μεταφέρεται σε διάφορους πανηγυρίζοντες ναούς για ευλογία.

Το είδαμε όμως κι αυτό. Φέτος επί μέρες διαφημιζόνταν «η υποδοχή του ιερού λειψάνου του νεοφανούς θαυματοουργού αγίου Λουκά, στις 2 Απριλίου» καθώς και ότι «η ιερά λειψανοθήκη την οποία θα παραδώσει ο καθηγούμενος της ιεράς μονής Σαγματάριχμανδρίτης Π. Νεκτάριος στα χέρια του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λάρισας και Τυρνάβου κ. Ιγνατίου, θα περιέχει λείψανα του θαυματοουργού αγίου, τμήμα της καρδιάς του, μέρος από το τίμιο ράσο του καθώς και κόμμα από τον τάφο του...».

Και ρωτάμε:

Αφού λείψανα του αγίου Λουκά υπάρχουν στο ναό του αγίου Αχιλίου, όπου μάλιστα κάθε Τρίτη διαβάζεται η παράκλησή του, γιατί αυτή η διαφήμιση της έλευσης των λειψάνων, οι φιέστες, οι επισημότητες και οι υποδοχές; Μήπως έχει άλλη αγιαστική δύναμη, το ίδιο

λείψανο, όταν έρχεται από άλλη πόλη; Μερικές ενέργειες αδυνατεί το ανθρώπινο μυαλό να κατανοήσει.

Μήπως επειδή συμπληρωματικά μεταφέρθηκαν κόμμα από τον τάφο και τεμάχιο από το ράσο του αγίου; Δηλαδή δεν αρκούσε το υπάρχον ήδη τεμάχιο του σώματος του αγίου να μεταδώσει την αγιαστική χάρη και χρειαζόνταν συμπληρωματικά τη βοήθεια του κόμματος και του τεμαχίου εκ του ράσου;

Έφεραν - λέγει η ανακοίνωση - και μέρος της καρδιάς του. Αλήθεια γιατί; Μήπως επειδή πληροφορήθηκαν την σκληροκαρδία του δεσπότη Ιγνατίου, ο οποίος καταδιώκει με πάθος τους πιστούς

που δεν του προσφέρουν λιβανωτό (δεν τον αναγνωρίζουν) εξ αιτίας της σωφρείας των αμαρτημάτων και της αμετανοησίας του, και έκριναν απαραίτητη την μόνιμη παρουσία της πάλλουσας από αγάπη καρδιάς ενός αληθινού αγίου, για να γαλπνέψει τις φουρτουνιασμένες ψυχές των δικόμων χριστιανών και να μαλάξει τη σκληρότητα του Ιγνατίου;

Οστά, καρδιά, τεμάχιο ράσου και κόμμα από τον τάφο του αγίου. Και όλα αυτά στη Λάρισα! Δεν είναι απορίας άξιον; Ναι, αλλά όχι και ανεμψύχον. Στη Λάρισα διαπράχθηκε από την

εκκλησιαστική και πολιτική εξουσία φοβερό έγκλημα σε βάρος του Αγίου και μακαριστού τώρα, Μητροπολίτη ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗ, το οποίο εξακολουθεί να διαπράττεται τόσο στον ίδιο όσο και στα πνευματικά του παιδιά - τους θεολογικούς - οι οποίοι προσάγονται ομαδικά (33) σε δίκες και αγωγές για να ξεχάσουν τον ΠΑΤΕΡΑ και να αγαπήσουν τον ΠΑΤΡΙΟ.

Σε περίπτωση δε που δεν θα υποκύψουν, πιστεύει, ότι θα τους κάμψει με τα υπέρογκα χρηματικά ποσά, που του έδωσαν το δικαίωμα να ζητάει από τον καθένα Αγωνιζόμενο.

Ας γνωρίζει, λοιπόν ο κ. Ιγνάτιος - και όσοι παρασκηνιακά τον στηρίζουν, ότι 1) ο σεβασμός και η υπακοή δεν επιβάλλονται αλλά κατακτιούνται με προσωπικό, κατά Θεόν, αγώνα και ταπείνωση, την οποία οφείλει να διδάξει. Αλλά αυτό είναι αδύνατο, διότι πρέπει να έχεις για να δώσεις: «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος».

2) η εξιλέωση δεν επιτυγχάνεται όσα λείψανα, καρδιές, εικόνες κι αν έχει κανείς αν δεν υπάρχει μετάνοια και καρδιά συντετριμμένη,

3) τις συμβουλές του Κυρίου προς τους μαθητές του όταν κάποιος δεν θα τους αποδέχονταν: «ός εάν μη δέξεται υμάς μηδέ ακούση τους λόγους υμών, εξερχόμενοι έξω της πόλεως εκείνης εκτινάξατε τον κονιορτόν των ποδών υμών».

Τελειώνοντας θα λέγαμε κι εμείς στον κ. Ιγνάτιο: «φεύγε και σώζου».

Β.Γ.

ΑΚΡΑ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΣΙΩΠΗ

Ούτε... κουβέντα δεν βρήκαν να πούνε, ούτε... λέξη να γράψουν τα τοπικά Μ.Μ.Ε.

1) για τις 100 και πλέον αρχιερατικές στολές του δεσπότη Ιγνατίου Λάππα που κόστισαν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ (πόθεν έσοες);

2) Για τις δεκάδες διοκοφορίες στους ναούς, και τον προορισμό των χρημάτων.

3) Για τη μεταφορά εικόνων και λειψάνων αμφίβολης γνησιότητας καθώς και τα κουτιά συλλογής χρημάτων.

4) Για τον «Επιούσιο» που σιτίζονται μερικές δεκάδες αλλά εισπράττονται από τους ναούς ποσά για εκατοντάδες σιτιζόμενους.

5) Για την α... του «Κρίκκειου Ορφανοτροφείου» που αποτελεί το Βατοπέδι της Λάρισας.

Μούγκα, αγαπτητοί αναγνώστες άκρα του τάφου σιωπή.

Όλοι αυτοί, οι λαλίστατοι κατά την εποχή του μακαριστού Θεολόγου, που ερευνούσαν με το μικροσκόπιο να βρουν (;) αφορμή να την σχολιάσουν δυσμενώς, ξαφνικά βουβάθηκαν. Σιώπησαν με ένοχη σιωπή, μπροστά στον ογκόλιθο των σκανδάλων που αφορούν το δεσπότη Ιγνατίο Λάππα. Τώρα όλα «καλώς καμωμένα», άξια μάλιστα και επαίνων, ενώ θα έπρεπε όλοι αυτοί οι... κύριοι να βρίσκονταν κάπου αλλού, αν λειτουργούσε το σύστημα σωστά.

Φίλος δημοσιογράφος, σε συζήτηση για τις συνεχείς μας αποκαλύψεις, μας είπε: «Γράψτε όσα, και όσο εκεί στην Μεγ. Αλεξάνδρου δεν βλέπουν ούτε ακούνε η Τσαρίνα έδωσε εντολή να μην γράψουν τίποτε για τον πνευματικό της. Οι άλλοι έχουν τους «δικούς τους» λόγους. Τώρα μάλιστα, που έστειλαν και δικό τους στην Λεωφ. Αλεξάνδρας Αθηνών... όλα χαμένος κόπος».

Ίσως, κατά το ανθρώπινο, έτσι να έχουν τα πράγματα. Ξέχασαν όμως, αγαπτητοί αναγνώστες, ότι υπάρχει και η οδός... του Στρασβούργου - απ' την οποία έχουμε τα πρώτα ευχάριστα νέα - βέβαια τον τελικό λόγο τον έχει ο Θεός, ο οποίος δεν εμπαιζεται ούτε και από τους θεωρούμενους ισχυρούς των ημερών μας.

ΕΚΚΛΕΙΣΑΝ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ

Η εφημερίδα μας πρώτη, τον Νοέμβριο του 2008, δημοσίευσε άρθρο του π. Ευσταθίου Κολλά, το οποίο γνώριζε στους αναγνώστες μας ότι 19 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ είχαν καταθέσει στη Βουλή πρόταση προς ψήφιση υπέρ της νομιμοποίησης της συμβίωσης των ομοφυλόφιλων.

Προ ημερών, σε συζήτηση της πρότασης στη Βουλή, ακούστηκαν πολλές αξιολογικές και αξιοπρεπείς τοποθετήσεις αλλά και άλλες θλιβερές και αξιοθρνήτες. Εμείς θα ασχοληθούμε με ό,τι καλό ειπώθηκε.

1) Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Δένδιας δήλωσε ότι δεν αποδέχεται την πρόταση, αλλά ότι η Κυβέρνηση διερευνά το θέμα...

2) Ο εισηγητής του ΛΑΟΣ Γεώργιος Γεωργίου είπε: «Αν θέλουν με τη διαφορετικότητά τους να διακωμωδήσουν μυστήρια ή πρακτικές των δικών μας δρόμων, νομίζω ότι αγγίζει το διασκεδαστικό και την προσπάθεια να κοσμήσουμε τη θλιβερή καθημερινότητά μας με νυφικούς πέπλους επί ανδρών... Εγώ προσωπικώς δέχομαι την μίνι της κοινωνίας ενόστε κατά του Κοινοβουλίου όταν προχωρεί σε τέτοιες πρωτοβουλίες, αλλά δεν δέχομαι επ' ουδενί λόγο τον γέλωτα. Προτιμώ να θυμώνουν παρά να γελούν μαζί μας».

Δεύτερη έκφραση του ΛΑΟΣ: «Δεν μας έφτανε η κατάντια της Ελλάδας, φτάσαμε τώρα να πυροβολούμε και την οικογένεια»...

Ο μοναδικός υποστηρικτής της πρότασης αυτής του ΠΑΣΟΚ, που απορρίφθηκε από την Κυβέρνηση και τα υπόλοιπα κόμματα, ήταν, όπως αναμείνονταν, ο ΣΥΡΙΖΑ.